

142

Ms. - MCCVI

1206

F. Soler

Sota Terra

^{1^{er}}
acte 2^{on}
3er. } ~~7. 23701-02~~

INSTITUTO
DEL LIBRO
ARCHIVIO
N. 252884

144

Goya ferro.

Trama en tres actos y en vers, original
de
Frédéric Falier.

Personajes.

Flora	D. Mercè Abellà,
Fumet	D. Miquel Fontanals,
Su Noviana	" Miquel Miralles,
Le Tremendo	" Frédo Falier,
La Minaire	" Adrià Barrau,
L'Arcís	" Joaquim Gil de Goula
Su Ferutiro	" Frédéric Falier,
La Vozca	" Pau Vilanova i Alarcón.

Minares, Poble, ellinyons, Dous, Beaixar,

2ª acto de l'ateneu y en la

regent de Falier. V. ~~2ª acto~~

Acte primer.

Un bosc de pins. El fons muntanyes, davant
l'aigua, cinquè piso arronjat. A la dreta
una ermita tapada al tramuntana que dóna
tempo a l'estiu. En cap al fons.

Scena primera.

Noviana, via minaire.
Tech. = Aquí té de rei; les guerres
vol recordar necessitad
y me t'amagau talment
les estranges en les forres.

R-7718-N

Ming. - Callau.

Vera. - ¿Per què?

Ming. - Diga alle

com n'òs mogudes lo ravalatge,
Vera. - Algunes auells que l'brancatge
hincas passant.

Ming. - ¿Qu'hi ha an?

SCENA 2.

Lo mateix, la Venda.

Voc. - La Venda.

Vera. - Una gracia de
caritat rex la nobreza.
Voc. - Venda, ~~que no s'ha de fer~~, ~~que no s'ha de fer~~,
~~que no s'ha de fer~~, ~~que no s'ha de fer~~, ~~que no s'ha de fer~~,
perquè això no estigui més re.

Vend. - Iò! que? que diheu?

Voc. - Ah! En oritat;
ara jo no m' recordava
de que es vonda, q' li havia
com a magistre la qualia estat.

Vend. (S'ha donat en tractar.)

Voc. - Iò! En oració.

Vend. - La que en fons menys pena.

Vend. - ¿Volent la de Gaudes Elena?

Sta de Gaud Antoni?

Voc. - Iò!

E no m' obagué més canons
de parades donant mortua
que per dir la oració nostra
mes tronquem les oracions.

Vend. - Gaudes Elena que gloriosa.

Ming. - Talleu.

Voc. - Deixades cantar.

Ming. - Iò! que quan elles s'hi parlen...

Voc. - Iò! totell per que tant i hi anfugiu
ferles callar; mes no oblidis
que no s' sent per més que eribis
ab aixo d'igual ab reisyan.

Ming. (C'ha segurament de que partí molt)

Venda. (C'ha segurament de que partí molt)

per portar les paues al reis.

Iò! que... no, ja no ho veig, ven

reus que perdes del seguient

Digui baix les oracions
no finguies per li dire.

Ming. - joh! Diòs en.

Vend. - No cantare.
Anoueu en pau, mingò.

Voc. - ~~que no~~ ~~que no~~ ~~que no~~ ~~que no~~ ~~que no~~ ~~que no~~
Mun de decidor
perquè hasta l'rey no demanaix
d'jo no iòch en Veciana
d'Phabou des Encubrits
Quires.

Ming. - Iò! mi senyor?

Voc. - Iò! dins orda
l'amagar les gent per dies
del altres colors del pinyo,
q' com que no han vist la vonda
ara aquells qui s'han allà
que a n' aquells que quedem d'estada,
patinim trampos parades
per n' fugitiu hi va.

Ming. - Molt te diu, j'Venda!

Voc. - Iò! que cridar?
No s'ouye li tens de dir.

No sab que no s' pot sentir.

Ming. - Veniu ratat.

Voc. - Sempre t'olvidas

de lo que més convenient.

(C'ha segurament de que s'ha de fer)

Vend. - Iò! que? Iò! No que? far foch

q' es quedem a dormir al toc de

Iò! que? q' pous? Iò! Veniu.

Iò! q' que ho digui quan passi

per les pinedes del pla.

Bé, bé, bé...esta té.

Ming. (C'ha segurament)

Iò! que està.

Voc. - Veniu! Déu vol que s'canvi.

Ming. - Iò! que? q' aquesta vonda

es condonada?

Voc. - Iò!

Gent que s'ira de canvi

q' no s' conmou ni s'altera.

Aquesta bona que veus

que quan la mort l'atrapa
havia estat sovint y quanques
que s'ha d'haveras fet o van.
Sot visti de Barcelona
lo seu marit, brau guerrer
defensò² fent d'artiller
del obridiell la corona.
Ella dona eutxamanda
la suya las municións;
davant canregà² la canons
mava plens una vegada,
y al donarles des pels l'orda
un d'obri al tant mala mort
que l'marit va quedar mort
y ella va quedar sola.

Miquel. — Si no vospete que pugue?...
Veci. — No; la tinen molt observada
y està ja fia domenada
que fins ha lograt que m'enga
detrás contra l'ús.

Miquel. — Millo. (No s'hi ab
per com per així de mirar
en cada pedra un malidor.)
Tapa ara boces en dies
tant oures qu'aquei en queden
y en sent allà en ajoçina
a penotar la primera pista.
Ho en quedo per intencions
abreus² aquí d'algun altres
y després, allà al costat
ja! Donde; en marras minyons.
(No s'hi ab i minyons.)

Escena 3. Pere-Atlet.

Veciana, Vordas, Miquel.
Pere. — Molt Veciana! i tu aquí?
Veci. — Aquí morintme des matins;
ordant jo, regnigant l'Altet,
Vordas. — Ets li haurà si en preu
ni un rosegonet de pla

per que pobretas amics rordar.
Veci. — Tenu merci, bonenti orda!
Tentli rouga, es calla?
Pere. — Vordas! (Li fa seure en que cal i ja cantat)
Veci. — J'et! Dé; he tiré baixot. (Pere baix)
Pere. — I'c sonles que tenim Veciana?
Veci. — I'que finch? Lo gust y la gana
de que tots poblets dient
a favor del rey Felip,
o'nina con moure guerra
y obrarare fins la terra...
Pere. — I'ab tot, s'di seuren mi fitz.
Miro negre, jo li nunciare
o' pacauire, tot es neu;
doncar vè; jo estic segur
que si volguès com pacauire,
entendrà alguns espès la terra
sense trobar molt o poch,
entre les terres alguns rodes,
que a l'aire² no m'fes guerra,
paròria² ~~entre uns anys~~
y may axir lograriay,
que si la terra rodes crua,
trobarhi rodes no es estrany.

Veci. — Si ab així von voler dir,
Pere. — Que les terres catalana
s'és de la gent cartellana
molt agravis que patir
y que n'és deu no t'arredras
treballar y entondir fort
sempre en un racó de sor
hi faràvian una pedra

Veci. — I' que's pedra rematichida.
Pere. — En roques verderichida.
Veci. — Tren espumas de seguidas
Pere. — Si te troben just, i's de ley
que quan en rey nobles y braus
en han dat a tots los pau?...
Pere. — Fill no m'hi fiz ab lo rey.
Si agafaré qui n'ha mal parlar
y lo hi viengut a n'agud

(3)

145

Tren. — de las minas. Sí que
 quiso yo entregar mi espíritu,
 y todo río con certeza.
 Voc. — Estoy.
 Tren. — Aquí; où gont aquí,
 y podien abiar suspiras.
 Voc. — Otros que seré a los otros.
 Tren. — Y que estás y contén ab mí
 (Voc. se pide que vaya y las sordas y oyen
 voces por el fondo)
 Tren. — Oh! Manta Gloria gloriosa...
 iguas al los angust desvalles...
 y ab nostre señor para labra.
 y de que Volverá amorosa... (M. se va)

Escena 6.

Trenendo sol.
 Tren. — ¡Ayudé joh! En los Yordas que ronzo;
 ¡No entiendo porque estás ansio!
 que fues un ronzo en erglazar!
 (A n'z) — Oh! que dijiste
 lo goloso rector que es jefe
 de los tristes tan
 gente que lo triste tan a que
 ésto es prove de lento per ferio?
 Donde? y porque no fué frangido?
 Si! hausé organiza, é a la Gloria
 vezas venir que per quelle pie,
 y agitadas como fu' bras,
 que fu' respiros e preus
 que fu' rapigas y que d'francos
 per pedir un'arma tenir
 contra d' ellos, y allacorran...
 Oh! Almorzar... O felic
 que fu' sentane una esperanza
 d' no fu' parara mi' un crimen,
 si' ellos que où, amaguenmo. (Voces)

Escena 7.

Robert, Gloria

Gloria. — Estaré bue volad... Si.

Tendré sed tal como ear dormir,
 y temo ear encarregar l'Arro
 diente papero... jollme orman.
 Los otros se frode ab Rito.

(Mientras lo que cantó que no se paga
 viene Robert)

Sié oll que las rara vida
 y la de todo quanto jo abrim
 querban y que per ciò a forma
 que fu' amagui en aqueto pie.
 Tendré, crequendo; té l'Arro
 per mort y guisa l'Orno
 y ave pot ver que l'gallo diga
 paga may enclocore' un crimen.
 Ello van dir ell. — Per las drogas
 corruptas d'or a pi que facinoh
 aturati en tentar, rava
 y entorno la papero allí
 dona en crasas, y grana para
 y en ella, y en ella y en ella y en ella y en ella
 ido allí que, sans la mina,
 tardaran a venir a que
 porque, encar que hi tenia l'appa
 a roba donraz, jo les oint
 como las hau' organizat tota a bever
 del cantaret. (Oh! Gloria...
 Ella así, y ella ella ella ella
 porque fu' ido que ha' surfit...
 como crastó como ayer etas;
 Yo! Yo! Yo!, tres, quatro, cinco... (Canta y pisa)
 Aquell en estó lo has trabajado...
 Tendré y decidemto enterrado.

(Es é una vestimenta) Traen lo raboch
 que fu' impresa hi era amagat: non
 fu' he' frech, l'anegura d'gras, joh y
 lo fu' en d'roch al pi' indicat. (Robert)
 Ah! un rayment lo capo per barrera
 la mata y per seguir a Gloria l'apaga
 en una blanca d'um' arbre. Gloria

ha arribat al puerto q van i car
var quan al Premonstrat res li han
la branca abierta q apoya est
sentir la sonata Gloria q espanta
lesca causar lo ciecho entre la
heras que hi ha al peu del p.
q q amaga los papass. Premon-
strat fa oír q no ha oït
os q han arribat per casualitat.

Escena 7.

Gloria, Premonstrat

Glo. - ¡oh! ¡Hi hauré visto!..)

Premonstrat - ¡Notar! S'és tu?

(Ponhi bess de q desenten
qu' es pousi que no he visto)

Glo. - Yo q joyas llung...

Premonstrat - Yo seguí
no q pousis may res de mi
porque... com tot var... com var
tu q creurás que seré allà
q hem hendirás que seré aquí.

Glo. - Me perseguídon...

Premonstrat - Pels res;

Glo. - (No ha visto res; esticis tranquilis)

Premonstrat - Cada dia per lla² pont las esfita
q aras jo te pousi per querer
l'amor i sarrerai ben
demanaute un mot d'amor.

Glo. - No, Guillermello, per favor,

no vengas res del cor mèu

Premonstrat - ¿D'on? No vol una sort d'adon.

Glo. - Sempre qn contestar nòdi,

jo no sé res mèu qn un id,

jo sabi res una sonada,

Glo. - Q dondes que vol que t'hi diga
potre de mi, qd' amar
ni e amistat qn en facor

y el sole lluey q aquell qn ho riga,
Premonstrat - S'hi que enta qus q digas jo
q n'hi enti, qn n'hi p'nclo n'riuer
ni p'nclo grar, qn n'hi oñear
q n'hi veig qd' s'hi això?

Glo. - S'hi en p'nclos d'engrauells!

Premonstrat - ¡Hi no es!

dúrcas... jo no te permit tot
q... qd' tu p'nclo res m'nti qn mot
de tot hi ha menor q més
tu rato si jo rato sonrat
tu rato qus jo t'hi n'hi honor
de ser te fadri major
es qui tan pare ha enfiat
donchs b' q grillo y el p'nclo
menos són que soures qd' el
volent darmo q tornant creat

de que jo d' uno altre q més,

Glo. - ¡Reyna dels angles, p'nclo!

Premonstrat - ¡Ja! Es una trista paixid!

Sigas bonitgets meva o no?

Glo. - No qd' p'nclo encoba l'amorosa
Jo ho sabi, Guillermo, finchi la vida
q el cor dats a un altre

Premonstrat - ¡Això!
vol dir d'angles que t'ho t'hi an?

Glo. - ¿Per què t'hi d'angles de dir meusida?

Premonstrat - Ellas qus per ultim copo

qd' ho d'angles, miras qus

tu pot ser com qui ja no

que l'home qus, t'hi apropia

llag o criminal a honrat,

Glo. - Ells para igual que a n'hi tan

qd' jo segui q'les oixos

to t'hi mes serventurato

qj jo segui davant m'ns

insulto qd' aspruts q cadenes

q dolors, q mols, q heras

q hem d'engrauells l'amor sia

qd' ho de estar tot això

jo t'hi d'angles q'les felicis

t'hi d'angles q'les felicis

que te accepto.

Glor. — Sí le donches, ja.
Glor. — Que... estima d' un altre, y la otra
no pot trobar encara.

Fran. — A la terra
sol odi r' si trovar q' guerra
quau no s' té lo que s' desfiax.
Glor. — Donches, feli, mabem; sic, lo cor
no pot d' amor si no s' sent
que amor es un sentimient.

Fran. — Que pot morir en mar de plo:
glor. — Déu s' no perdoni si no far

No te fona q' res m' estorras. (No s' vio)

Fran. — Per has volgut guerra, donde guerr.

SCENA VI.

Fremundo, ellarrant.

Mar. — Fremundo.

Fran. — Oy que vén al car.
Mar. — S'Quina respondió a referir,
Frem. — Que quedar fet a acceptat,
Vull ser ricoh, enell leviu m'ua
sob lo poder en mar mans,
I'ontané d' qui té m' parçoi
y enalbié d' qui ouliga als am,
Vull ferri, aquet poder magist,
que liuira a n'el extremadura,
y sitiat al lo n'hi va contorn,
y mis lo m'eu a l'utar
y esto diable que m'encas plâmina,
m'imenti d' lo d'apari,
potser d'antros d' n' al dimoni
forvaré parr y decans.

Mar. — Trobarás on y miquera
per pederros fet bojar
M'ores d'Bar? Yo vay a finos Montañas
spectar, ferdes y mercato
y no hi ha qui las respi
Isuals que sangre t'rey fe
per tot parran y enriquecer

con si forsen de'or reyale

No hi ha m' peribaldoire,
que y de ser lo llor de tottat
about lo maquin reblat
y hem pernat al lo company
d'isign m'les que y hanxon.

Fran. — No o'risi para la m'ca bala

Mar. — Ell q' o' ponayres q' que far m'na,
y té a tota terra conq,
que no se dexen un se roquer
per estar ben amagat,
y... now trei; de lo que s' ferri

No hi tan una quarta para

Fran. — Una quarta o una quinta;

non o menor, tant me fa;

vull vienes; vienes a doyo.

Yo vay a aler criminal

y avra ja res m' deterrat

antes pares y germanos

antes amist, y tem pioners

antes parentes y compagnys

elloi q'ndi oysi m' negoc

elloi m' feus a mi del cap,

meu p'le p'is que s'el Limbi

no para fer aquet raval.

Donches aquí hi ha les cincant parras

Fran. — Donches fet q' tristes compit (No la guarda)

De las minas que yo meno

n'hi ha enc' que tempe fa

que mi sol t' ha vista p'nes;

la fare fer un potentato

longas dies que hi barcan bates

los plomes y platos quifian

forvaron d' vens a lo amo

a vens a su rey lo traballo

de fundaries y galerias

soy sonier parr al mitj' ang.

Mar. — Nobras temps per cumplir l'auas

peras fuis al p'nt de salt

los creus ten de parr grandamia?

Y alto es frontas o los quadrats

hi ha p's al voltar y muntat.

Mar. — S'terra fluida.

Frem. —
Mar. —

— ¿Sé el seu amo?

Frem. —

— Si li va mal.

Mar. —

— Si volo, y si li va mal lo mateix,

que li es mal la humitat.

Mar. —

— Dones, entorn, i que quin? horava

hi poden arrancar la humitat.

Frem. —

— Si ho devaria fer preparat?

Mar. —

— Com si torabatremos palla

a l' establa del boscet,

hi tenim tot dins d' encants

sortit per bous.

Frem. —

— Anna?

Frem. —

— Algunes ent matinxada

ponent, uns punt del campament

sentia roses tots dies hora,

per un punt marge de bosc

ab el riu, i viva les roses

hi fa més d' obra allà...

Mar. —

— Sota hi va pas nengú del poble?

Frem. —

— Tot fa cosa de moltí anys

que n'omra que hi ha un fantasma

i en freg hi sente al costat.

Frem. —

— Coment doncs.

Frem. —

— Per descarragell?

Mar. —

— Està clar.

Frem. —

— Vaja doncs. Galut.

Mar. —

— Tinc a les roses marxant

jots! Escriviu.

Frem. —

— Anna.

Frem. —

— Sobremanya?

Mar. —

— Idret al poble per l' marge allí

Frem. —

— Dones possem fer roses gorda

i la neuva marxa.

Mar. —

— I s' a mi p'ra fer les roses

després de ferques sabres.

Mar. —

— Com les ouuges.

Frem. —

— Raig des canes.

Pocas ordes,

Frem. —

— Si li va mal.

Mar. —

— Dones, entorn, i que quin? horava

hi poden arrancar la humitat.

Frem. —

— Si ho devaria fer preparat?

Mar. —

— Com si torabatremos palla

a l' establa del boscet,

hi tenim tot dins d' encants

sortit per bous.

Frem. —

— Doncs aviat.

Mar. —

— Anna?

Frem. —

— Algunes ent matinxada

ponent, uns punt del campament

sentia roses tots dies hora,

per un punt marge de bosc

ab el riu, i viva les roses

hi fa més d' obra allà...

Mar. —

— Sota hi va pas nengú del poble?

Frem. —

— Tot fa cosa de moltí anys

que n'omra que hi ha un fantasma

i en freg hi sente al costat.

Frem. —

— Coment doncs.

Frem. —

— Per descarragell?

Mar. —

— Està clar.

Frem. —

— Vaja doncs. Galut.

Mar. —

— Anna.

Frem. —

— Raig des canes.

Mar. — En sota del boscet...

Frem. —

— Si en el marge allí (follet 207 v)

(81)

150

ENCENAS 9.

Fremendo sol.

Frem. — Jots! diràs tu que en^os aprenem
que en^os s'aprenem tot en reb

deixar que i ell s'aprenem se guarda

que que i s'aprenem tot en s'apre.

Més de jugar fit. Raig avan-

que jo ars fins a l'abrirar

i escaig per qui, ens mitja la poca

podrà tot i men plan a cap.

Les glòries... o; aquell té l'abat

que sonia aquí a cabar...

Jo ho sabrà... q... si en lo que pares...

els de tot... Tot en malat

tot brayador... mis patos...

timor a cor tot en voltej;

Dosides l' informe que finch a l'anima

que li senguer tots q... ars Paix (40 a vi)

ENCENAS 10.

Tumrat, Tumrat, Tumrat.

Frem. — Un tu que no quanyies.

Frem. — Expliquem... tot

Tot està ben suavit.

Frem. — Expliquem tots darrer.

Gerr. — Tot ars les sabras.

Viles y marias

palles y circabat,

contros i reg que en mana

I' han de reblesar.

Regadon del fermeu

10 emolau la fala

10 per tot metgejan

los frarebols colgats

preparats per cobas

pont i amagaran

descobran las rocas

que s'han d'estimar,
 q' per tòs terra
 com traballar d'han
 per ferjant espars
 l'altre ferjant malles
 l'altre dels rares
 trencat lo brancam
 tan pedalls q' oyars
 flautas q' magallo
 heral per la guerra
 contra Y rey gabaig,
 q' lo pobral roba
 no sentint no may
 roba que té roba
 roba q' reservarás
 temps que té senya
 fent per la royalet
 de la creu del nostre
 S^on eccecidre Mariana
 Gloriós sant Pere
 Gloriós sant Pau
 Començà la guerra
 Miranors del mal
 trayenors del cosa
 lo malvat gabaig
 q' neu que roba
 roba q' reservarás
 mayas que té roba
 fent per la royalet
 de la creu del nostre
 Mariano del mal.
 Tarru. — ¿Veu ara mandria?
 Tarru. — ¿Creyeu qu' o portid?
 Tarru. — No han; no s'conto
 qu' ell no ment may
 Per camps q' marias
 pobles q' ciutats
 corriu d'espardanya
 No para un instant
 es doncs q' es troba
 com mestres que s'abre
 es ciudats q' es mares

de fill per carlar
 q' punga q' digitals
 q' obnorcarat atampli
 mb' heral per la creu
 q' se hient ellu per
 q' els regal en contrar
 del rey gabaig,
 del rey que roba
 roba q' reservarás
 bandid a tot heral
 fent per lo sangat
 de la creu del nostre
 Miranors del mal,
 gloriós sant Pere
 gloriós sant Pau
 traballa per lo nostre
 del nostre que s'abi.
 Tarru. — ieller com, si es tant mida,
 per no s'abriran?
 Tarru. — Per q' d'ells q' d'ells
 de ocos faran ni.
 Tarru. — Mirai; ara més
 Tarru. — Dicidme si es plan.
 Tarru. — Sí.
 Tarru. — (Ils vi una tapia!)
 Tarru. — Que hi volguer costar (trinitat i l'orella.)
 quin dia s'aparecan
 en contrar q' gabaig.
 Tarru. — Quin dia en la guerra?
 seràt aviat.
 Per dall de mirallat
 de la part del mar
 hi ha a Barcelona
 qui espera guanyant
 qu' arribi la segundia
 que es del austrià.
 Per q' són veuers vells
 són vells ras...
 Tarru. — Si q' eran las barcas
 venint del percut.
 Tarru. — Síom dia?

747.- Ximperiale.
Yor. — Miran endavant (bridantli).
Yor. — Quan entri la ciutat
per l'port de la mar
companers qu'esperen
dalt dels campanars
el port a la plana
la m's a n° al batall
el vol la campana
tot aixecar dins
les seynt per la bonas
faran als fogals
el teixir encara
pastore amagats
y el punt pals y formes
espirs y magalls
frabuds y arcabous
comes amagats
roses o flimbants
tont ferruts dalt
per l'möry la plana
per terra y per mar
conmemorade guerra
condos y rey gatibaig!
My quina alegria!
jeto quin foguerar
dalt per don i tenc
collabro com fogar
les mas a n° al mari
les ulls mirant baix
nos que s'escriv
terà y resarán...
Yor. — Miran qu'd es artuts.
Yor. — ¡Oh encara! no ho ubi.
Yor. — Com d'hi?
Yor. — *Nou estorian (bridantli)*
Taber boix per l'clar
si hi ha cap recado
per mi encomanat.
Yor. — Per sé en qu' aquí m'hova.

748.- Donde vaja' undavant.
Yor. — Digan a les Glòries
que jo soi per partur
al Pèrca quan endiga
pague jo he deitat
a n° als Poc's Reciana
a n° als borb's des dalt.
Digueme' que s'guardi
com d'eu p'm malalt
del oïs P'eu Grenoude.
Yor. — ¡Q'as t' degan!
Yor. — *¡P'eu tal!*
Yor. — ¿S' fa? S' bou la mar?
Yor. — Guardadas allá.
Yor. — Que hi rigan algada,
perque al tableras
lo que la trovi
per fogal als soldats
el povi de la letira
cumpliu lo manat;
los murs at las armes
el dit al capots;
per el dit p'icaren
no us bocaducu pas;
tornejui de la porta
barres y pantals,
per surtir depresso
queus arribi al cel
ja'n'ti p'ros al ana
girada des clau.
I'axi que remolin
tots en campanars
I'axi que van en dia
els borb's los fogals
P'ros catalans més!
j'boni y rey gatibaig!
P'ros catalans i de Traus!
¡Q'as vingas P'autrich!
I' molts, y degotela
y fei murs de sand...

Cathòm que gent tenia
y em poblell correr.
Yo vaig arav i vaire
en Veciana que far
Vall salé als Premonse
cap a l'orient has fet cap.
Giveris y antriuia
per dins minclar
la mar i n'alman
lo alle mirant baix
la vua compurgida
tant per lo tempsat
de la vua dèn nosta
Marounos de mal
Gloris vant Perel
Gloris van Pan
Gloris la verge
els deuumparats
Diuus bon atimo
per breure al galvag. (90^ava.)

Greua 11.

Baruruz, Biroliss.

Guru. — Que tal, eh?
Giro. — J'ho to de bona!
J'ho sabé perques obrar així?
Guru. — Tu ho sabrai; ara ja pudi's
no més qu'obrar com a bona.
Giro. — J'ho sabé vor qu'eu Veciana
la té per amiga.
Guru. — J'ho que?
Giro. — Que oreja de bona ja
que ell no sabré així que'm mava?
Guru. — No home, no; no t'vaig sentit
que així són, ja te molts dia,
libres en caballerias
que tu no t'hi podes picar.
Giro. — J'ho! Be bò, ja es aduenturo
per.
Guru. — Gururururururut.

Giro. — J'ho! Be, n'cantes, que estàs.
Tornat de callar, ja no concos.
Guru. — Van de calla, i més d'acte
per... segas, i tu rats de bistro? (Dentro en pleia)
Giro. — Van rigat, ell te prometra
mores Pan qu'era tan bo
qu'at seu contat n'aperturas
y concurva van alegre
que no te pote're's van meist.
Tu hagades vintat ja escriurias.
Guru. — Deyas, omes, legades agai.
Giro. — ¡low! ¡Qui veig?
Guru. — J'ho! s'ha vuit, trajó!
Giro. — j'com tramont de capitai
Guru. — J'ho aquet.
Giro. — De rats per mi.
Giro. — Ruidots! (Li deixa y p'rau tots.)
Giro. — Ah! Ja dicen fests;
Guru. — Van doncs sempre les callar
perquies...
Giro. — J'ho.
Guru. — Si quant a matar
per que't pude manu' el tot d'ix
y perque miliar l'hi enxistis
com curros. Den' est una lant,
Giro. — El los ordens mi capisfous. (Querantes)
Guru. — E' arag' elo vull que'n maregi
portant a tots les castellars.
Sigan net els y catala';
el los ordens i' mes capitols
J'ho el davant dels Paus y Dellas
ordens que es volvi així.
Guru. — Nej al davant dels amics no,
Giro. — Doncs qu'eu gau pot's i' tri'bo
suc en dels nostres.
Guru. — Per mi' n.
Pero està desenganyat
y dira que no volrareis
ni armes ni conspiracions
y si ell sabé qu'eu vintat
que tu y jo som a n' aqueta
per despatxaria y tot

111) Fira. — Dondes me diríu ren.

Fira. — Et un molt
que que ja no possem la nostra.

ECCLESIA 10.

Les mateixos, Glòries.

Glori. — Turrat.

Fira. — Les Glòries amagat
a les pitressas d'paper.

Glori. — Voleu per lo que pugueren
d'haver vist a les Glòries?

Fira. — Pugat
de si arro la més d'altres
fadrines d'aquestes viles.

Glori. — ¿Voleu dir?

Fira. — Que us deixem nos,
y que no podràs plegar
treure d'a l'abreusset del peu.

Glori. — Isold? ¿E dir qu'us ha dit la corda?

Fira. — Mirau, a n' aquí ten la corda
ab que t'auràs baixat li fons.

Glori. — Bé, pereixas borda has dix?

Fira. — Qu' es molt lluny d'aquies viles
que font a que elles s'man-

Glori. — ¿S' el tremendo?

Fira. — Aquet y jo
ab la montaña y barretina
que vos voleu fer un quart que unum
cap al bosc de carretrat.

Glori. — Bé, son els fons lo mateix de
Fira manatres, y ell y va (diríu) de
Turrat aniu tots dos uns fons
mentres parlava ab romeria
a atalaijar doncs y com
deis dos boscets de la vila
perque aquet quart d' mitja hora
que a n' aquí ab ell nos devem
no possem ener i superior.

Fira. — No tinguers però, fortíssim
y no tota calma parlar
que ja no t' que res paguen.

(Fira tira dreta desobert un paper)

Fira. — Es està obert.

Fira. — Doncas allá
manitres jo cap allí n'ixo
y cuidado Tiroliro
a saber ben orgullo

Fira. — Olo tingutes por, jo n'òt
per lo que ja entendres pack
que la part de l'estratègia
es que l'arrib així es
y tinguen en mi contraria
perque tot ho haig de lograr
mentres signi noble auar
entra y rey Felip de França.

Glori. — Isold! No m'oig a port
y teniu pajada oportua.

Fira. — Mirau, n' per la part nostra
puja algú per malta vila
perque per una e n' altre
tingui ell temps, tenho rebut
jo tant arè turrat.

Fira. — A jo, n' acdu, Fira-tira?

Glori. — Esta bé.

Fira. — E... jo poto confiar,

Glori. — Oficio, si; ja n' articulo carta.

Fira. — Cobs Tiroliro... alestar.

Fira. — Et l'ordra y mua capitula.

(Jo n' oan un per cada volta)

ECCLESIA 11.

Glòries, Arins.

Arin. — Glòries. (Aparcaven per a pous, salteu.)

Glori. — Arins! Molts vides meus
me fan estri ab un real!

Arin. — ¿S' com en? Perque no tan Glòries?

Glori. — No agiu estriu perque tancant.

Glori. — Sabo de que y es bu magne
en un temps l'ofici meus

y si sea fós la desfacciencia
que tien tant temps marte
tant se estende jo diré de mim
com a rón palau un regi

Glor. — Sílo t'ofegar.²

Atri. — No; Y d'ien para
va té ahí? I now per mi extra
y com que per questa boca
entra l'ayre, y surt now fresh
per un altre que l'amagau
d'etan arro y esbaruers
ni la vida à dies parillas
ni sols los salut.

Glor. — Tot lo que fas necemtua
per menjá y per ri fons tot
Atri. — Tot, i l'ho donau lo fai para
quau van qu'or lo bendo d'orat
y tranquilitat l'horad espere
de de l'orit de ciuas y regi.
i l'or colzat tot a aquell arbre
com vaix d'orbas aquello patens?

Glor. — No he fugit; al and² a ferlo
tempore gant m'interrompus
y perques més no m'enchancas
ja ho sumat qu'esperare
que surt orga; enaudió tota
quau somiunt tota y abert
Daire al para y tot los monos
y, allauors, ab tota calma
com tu vols lo colgares

Atri. — Ferlo; dependeix la vida
y la sort de milha gent
des que v'proven, com vaix d'orbas
totas y per aquells patens.

Glor. — En plan queda; vaix prometrew
y fer nò que ho cumpliré
Atri. — Sílo ho vols fer lo fai para?
Glor. — Declarato el lo segües.
Hi encara qu'el dels entreys

y vol Molondibuka per regi,
criades contra ti que conspirau
diu que far tot per dit, y
y ell mateix qu'la n'agu y guarda
ti sabé que conspirau
per fer capa reina
de declarato ell mateix.

(13.)
155

Escripta 14.

Lo mateixos, clinagre.

Mir. — Si qu'ho toraz no vull veure
Desmuntar me rancor en ciò.

Atri. — (Ah!) (Lo para!)

Mir. — (Lo para!) ³Per qui ja
Hi capi si no n'hom de trair?

Atri. — S'ho feua el cap esperaua?

Mir. — Cap; ja l'apareix i tota en punya

Atri. — (Ah!)

Per porta la tal clinagre
lo pogat del regi de França

Atri. — Donde jo... que voldis que un d'igual
jo tindis esperaua. Ja

Mir. — El jove encara, y ningú
n'hi valent a qu'ho sigui
pot fer avuy de acceptar
lo pors de los oïs cedera
que per mis d'proti y pena
Felipe quint no va ferar.

Atri. — Poro y lo bon d'ordre d'onde
y las esparsas sus donzelas
que abans de ferre a la vela
nos va donzindrí i poca;

Glor. — (Ah!) Si, para mi jo li era
a los muralles del mor
quau los regnes va marxar
Pobles no van donz; esperaua
L'arribada a tir en t'aura
que jo vagi a viuas al ell;
mes jo vagi d'entre Regell
y al ell tornare algua dia;

lo menor que era d'adora
de rebudar, i d'imprescible pena
i lo menor mantell de regnes
en deixe agiu per pessorar.

Mine. — Si, i lo mantell en deixar
i lo regnat i d'els portiners
i entre el ples del consellers
la vergüeta i va allengiar
les va arribar a Alemanya
lo que far regnes i alt
i ja i va deixar així
lo que era regnes i Espanya
lo potreto Barcelonar
que per dona la seua
se matava i se cutia
per defensar la corona
i mantres vegadas en botar
no quedi i els fills de l'aua
que no tien desposicio
~~que no tien desposicio~~
i la bista fissa li fa mal
i lo mar deuyas una oda
i la vela al si venias
i lo barco que condutiva
no era mai de na trabelosa
— Ah! mai enquadra per de fermer
no es din, i el poble, noble
regat Pavent i el poble
en las onades del mar.
Mas en va, i poble, i mata
per ell aragonesa Payna
que era may de lo regnat
la vela que aguas arribava
lo que es, fill menor, i en vaig batre
el pal esperava al cor.
Mas avui ja tots ja per mort
ja Barcelona i d'ells abatre
i lo regnat no ha tornat
i los enquadra no ha enguat
i podent darrer que estat
en lo seu magatzem
no permet que le cutia i
hagi oroval nostre fum

que s'ha deitat arbola i lo mors,
que han bomen com destriat
i ja que tract ha ha mirat,
he dit. — No, may me, cap bala
entre un rey que no es degata,
i un altre que no es degata
no es matu per cap dels dos.
Matemnos, si així ^{que} agradar,
per les nostres negrada,
per les nostres vintres gloria,
per les nostres libertats
que cada dia orar per altres,
Morim si aca per nosaltres,
no en matem nos per ingratis.

Glor. — Perdons soberana, pare,
que desenganyat estem!

Mine. — Go noch així ja no valer.
Ara. — Doncs diguemos com que n'am
tabinem que altra compira
a favor del cardenal de
l'entrepastau, porro, i
i per satisfacer contra la crida
— Oh! vidiu magis! so may trayder
serà contra la de ma terra,
per veig que avui la guerra
no fòra més que un error,
i excuseu a mi; creueme dins
veus amups que son dels dels
i acabé lo fons martiris
tant al los seys felic.

Glor. — Be, meu rei; arau com aro
qu'era lo qu'haeu peuat fer.

Mine. — Tot quanç siga menester;
Tototim, i tot l'altre, com pare.
que qu'atava bestornat
i amagat vares paix;
i així era avar a morir
i ho he vist i li amagat
a un aquanta meua tota
tot expromenant per tots;
arastpionys agai reges
i en los diligenciaw fets
per un empuny que tindre
sopris del rey, si i per dò
pues lograr per compassio

un conte lograrse; vñnde
te visto que sa me perilla
ta favor cosa tenias; qd freude
del fondo d' aquet favor rock
q el caso ab la suva fñla,
Gloria. — Oh! gracia, pase; (de digños)
q una corona, per vos.
Mina. — Mira porq' q juzga te nido
cumplido trae la configna.
Amagat q sobre tot
no satis ni honra q' domine;
Porte luciante en lucero
q una mariposa q un mot
lo pot per dros.

Arcis. — Gloria, Adán.
Hem de creer q' q' al tñ para;
Prenau paciencia per arca
y... (cumplido) Porcarroch mina.) (Dijo)
Gloria. — (de finger q' q' cumplido.)
Mina. — Vaya; anden, cuyden que mico
que vñ es temblor de quietad.
Tura. — Tú-tu-tu-ru-ru-ru-tu. (de risa)
Gloria. — Si-tu-tu-ro-ro-ro. (de risa)
Mina. — Tantito? Les reujo.
Ara. — Adán gloria.

(Se i bajar al piso)

Gloria. — Adán, Arcis. (Minayre tapa la mica)
Mina. — Mira fei
vñ que no oruga minga
porq' q' tu hñlora estás hñtora
que hoy d' arréglos ab aquetos
que m' consé, ni no q' es hoy
q' entigüan bono roto los tres.
Gloria. — Yo fará como osdeos vos. (de risa)

Presente.

Minayre, Turut, libro.

Dame un per cada canto; mas q'
nisti del teatro q' trovau y q' tu
fue a libro.

Tura. — (Vocito coqueteo) Mas las rosas
sonris q' son verdes now
de las festas, q' acompañan

a l'altre señas.) (Libro se muri.)
Mina. — q' te aviso? q' te aviso?
Huat. — Pues no sabrem; ueraltres dos
son, con nos d' hñs los minagos,
los manobras, q' algunas q' dñs
no son brus per nos, son tentos;
q' fragimiles portes, nos dñs;
q' son mortales q' tales q' amara
no son como uns fabulos;
sondor uerón q' avanza q' topas
per lñtirnos como uns roncos
no son una se de parto
mico que des las pi' del mons.

Mina. — Miras Turut, que rana
q' ayds tu punto, sobre tot
queas yo q' que tu' aprecio
con un belo mons mi mons;
tant que, porq' q' se q'go es
tu' dñptarase todo mi mola
lo vñs a confid' con Dingeros
que n' peras con plomo el coh
Tura. — Parlen homes, ja vos cantas
que yo, per secreto, lo enclo
que q' que tu' con una vegada
for con lo q' q' q' adorno
q' con mis tembres aqui pano
me seguir quedo q' más fort
Mina. — Pues he q' los nietos temps, n' escucha,
q' per q' q' he oido dir fort.
Tura. — Dígueme.

Mina. — Sabr que q' q' minayre
nun fort d' aquello encontradas;
tindre visto perdidas, q' manobras
contando en esabres dos
q' tiendes en tota fed continua
que yo us tiende por con a tota.

Tura. — Mal feh.

Mina. — q' que vols dir?

Tura. — (garbella)
solo ab la mica q' q' q'
q' q' q' q' q' q' q' q' q' q'

Mina. — Yo he querido que no, pero...
y teníamos todo por cosa
no mucha pumar que no eran.
Turu. — Bé, pero arai; avan de tot
parlén más claro? Quién va para?
Mina. — Que m' han puesto de curas 23.
Turu. — ¡Klamp' de Dío!
Mina. — ¡No eris! ¡No eris!
Turu. — ¡Hermano! ¡Hermano!
¡Quién m' ha puesto fe a mi oot!
¡Dios unir! Señor y señora,
tan que van a amagar 10.
Mina. — ¿Dios?
Turu. — Que yo conozco lo Madre.
Mina. — ¿Quién?
Turu. — Es tu señora fadri mayor.
Mina. — ¿Qué dios eras?
Turu. — Lo que es onto.
Mina. — Dondejo dicas que 2 tornas trigo.

Escena 16.

Lo matador, Piroliro.

Piro. — Tú eres.
Turu. — Vos fil por randa.
Piro. — Ya esto. Mier y cada apunt tot
Turu. — Yo no lo pienso, pero no m'era
y q'ato sobre y quién teme dix 2 alto
es bromendo?
Piro. — Brom.
Turu. — Dondejo era
yo en qudón aquí tot dor
tu y nostramo, postre disto
lo que allí dejan tu y yo.
Mina. — Bé, nos avas.
Turu. — Trigo por paynas
que tambié vos crevés a vos
Parlóme ab el Piroliro
y vairán de que ve tot (10 2 10)

Escena 17.
Lo Minayre, Piroliro.

(16)
158

Mina. — Hoy a por que estás en áuria.
Piro. — ¿Qué están diciendo?
Mina. — Que tú que nabi que 2 bromendo
m'has robado contácuras 20.
Piro. — ¿Qué? ¿Es que yo les has robado?
Mina. — Tu has de devolver 20.
Piro. — Quiero no lo sé; me que ell es Madre
yo no finché las cartas al oot.
Mina. — Probar.
Piro. — ¡Oh! En quanto a las probas
yo no te traigo más confín
Pero ell gasta y taboneja
ell pinta bonita y 20
ell quem ballan kann y canas
en lo que me rebasta tot
20 que es 20. La mierda
aqueles ojeras recatón...
sabe... yo... por mí, si no falto
ello es que les prende y mierda.
Mina. — Probar.
Piro. — No 20 finché oyo nostramo
pero jas que traeón dit oot...
Mina. — Yo diré que 20 son pa' piasas
cosas de kann y locas mierda.
Sólo sabía tot que 2 bromendo
es tu señora fadri mayor
y que si habla kann y confianza
tonta fe y certeza en tot
que li piasas 10 piasas
los fiados y los mierda. Piso?
¿Otro rubia que ell es qui pago
cada dirapito a tot kann
y que tanto en ell confío
que fues tu no en aquel entorno
mierda que ni solo 10 he visto
que es la fe, y si es final piso.

3. No sabo qu' bens fet de vegades
fins minuit es plato y pleno
y no ha faltat ni una malla
sent ell lo fester major.
Beb! Amor, m' y punt en can
2. no reuenen en mes molt
que quan del Tremendo 3. passa
lo frou le barret tot horro.

Scena 18.

Los matinxos, Tremendo.

Mina. — Contrame, graciás.

(III.)

Giro. —

¡Volar!

Mina. — 5.2 trovaras tu aquí propi.

Mina. — 5.2 a l' marge.

Giro. —

(Blow, si jo ans?)

Mina. — 5.2 per cert, no te sentit fet.

Trem. — 5.2 è u desco graciás, manixos.

Després no veuríos tots sols.

Giro. — Quan' fu' vulgar, ja quan parlo
rich per qui 5.2 que surt del cor
ja, ni faig cosa de contradans
que fu' 5.2 cigar y 5.2 can bo,
ja 5.2 sonrabi y 5.2 desprecia.

Mina. — 5.2 Joanet!

Giro. — May m' han fet hor.

Trem. — 5.2 no veuríos decíus en tot dia.

Giro. — Quat; millo i la tura del sol. (Va a dir)

Scena 19.

Lo Minaryo, Tremendo.

Mina. — 5.2 o' això? 5.2 qui hi ha? 5.2 que pares

Giro. — Parau qu' ho he descubiert

y que tot ho sé de cert

presumptions d'una trama

Mina. — No ho entenchi.

Giro. — Si 5.2 endevina

perquè es tot un orio que' s'espanta.

Sobris en aquelles mantas

9. en aquelles barretinas.

Mina. — 5.2 ho has comprat nov?

(12)

Giro. — Lo marxant

m' ho has deixat, en cambis

5.2 ho deixat lo meu y això

m' ha valgut que fab un instant

lo marxant qu' era canina

del poble per lo canvi

l'go de la m' poca per mi

5.2 mantas y ab barretinas.

Mina. — 5.2 per això 5.2 que voo?

Trem. — Va que aqu' no m' ha per

lo ostre faire major

y que oreigentos lluny ja

y oreigentos foras a los

tots 5.2 han oreigit sense eder;

mes jo que 5.2 en los pinedes

m' he oreigit quedar contat

entre los brotols, ho sentit

molt agressos d'ells amagat

tot lo que 5.2 ha portat

a telor en tel neguit

Mina. — 5.2 qu' o?

Mireu, aquí una

herba amagatall per 5.2,

criada a los negros 5.2.

Dijuen qu' estaren mitj' hora

lluny, 5.2 aqu' qual m' amagat

perdut veuràs tot si us quadra

y sabràs se que es de blader

maltactor que res ha robat.

Mina. — ¡Oh! Amore, gloria! (criant.)

Giro. — ab 5.2 amarguera y lo peler

que faré això del seu cor.

Mina. — Jeta mort! Ha un seguitijo

per saberlo tot.

Scena 20.

Los matinxos, gloria, Giro.

Gloria. — 5.2 li ha pare?

Giro. — 5.2 emanciu mortuuo?

Mina. — 5.2

Giro. — Turtiu ab aquell 5.2 aquí,

guardaré un hora no encara

159

Si tornaria i han Navarros
Gloria - (D'ho p'ront d'hi! Gracias a Déus)
Giro. - (Yo'n veu... i ch' P'de per l' plan m'eu)

Mirra - Tant si en cosa cosa son peras
lo que fari' jo a tornar
guarden l' obra q' los reis
quer, per mi, d' aquelles viles.
Nos ne varem i robar.

Giro. - Conviuen al tot encara.

Gloria. - Si ell no ho fao jo seré aquí.

Mirra. - Ahora doncs Aravantos?

Giro. -

Giro. - f'joch! Ya p'ude ardi' q' menys plana.)

ENCENCA 21.

Gloria, Tirolero.

Gloria - Miras Poau, fesmes uns favor
que se l'agradirà ab les vides
corras al poble de regalades.
Tots que ja tindran valor
q' porta q' reuey del parec,
~~que fu' tots~~ me n' hi olvidat,
que no està preparat...

Giro. - Bé; p'nos q' f'fiech d' anar avui?

Gloria - Si d'ondi, les mes? Tot seguit,
s'lo van quer, i quan eniu,
no s'forrà, mes rereyarà?

Giro. - S'les no van quer q' es negre nit?

Gloria. - Ja s'ixerà les llunes aviat,
Anyfa... vè... Yembé que s'van.

Giro. - Tu q' que vols; armar matracas
ab lo que tu t'as ell amagat.

Gloria - No, s' no fano, són totes s'los tu
d' n' u' poble, je fai q' d' entrar
a arabar de s' q' no par.

Giro. - Si es ben cert que per ningú
tornaria a est' agua tora?

Gloria. - Per ningú. Yo, miraj, Déus
dei a per l' encarrach m'eu
y sigas a casa i s' hora. (Ho'lo)

GRANCA 22.

Tirolero sol.

Joh! Yo'n va' i fe' q' roja' i caran...

Orini jas estava regut.

Vejam; m'et' em ab calmas

lo que fai' q' el plan que dudo.

Nos estavam d'atallada

quan la roda w' ha vindut

y ens ha dit lo que mancom

y en Garurut, que no a flua;

m'has ditillips que allí a traeron

les urias, si no els portucls,

y jo vanc per q' que t'onicara

del recade q' et'as en des.

Tumba bondues le m'eli h'no;

je s' ha fet pochi; m'van molt

y els nuvols tapen les llunes...

Boniu ab tota garantat

Insiem lo eocada, fons la fayna

y deixem ho tot regut. — (Ho'lo a vi.)

GRANCA 23.

Gloria solas.

S'lo farà jor en tierra-tirolera (M'ira per tot)

Hi; ja en tora... joh! Que f'euich

me rento q' cor q' quina bafvor

mentres q' capa remata que s'buli.

Arabans f'euich al barri

tot s'p' u' u' del omividuchi (Canta un joh)

y els papers han de s'aperto

per sempre la cosa apunt.

Pensom b'ò, dia s'la l'arbre

que fai' c'nciu... contentos... u'...

Don... tres... quatre... cincs... joh! aro;

apunt en lo lloro regut. (M'ira la lluna)

Yo, c'bech? Aquí al barreriu...

Com que fa m'eu q' ha plagiut

la ferrà en tora... fons fonda. (Ara)

s'p' u' u' que s'li f'euich sur?

Scena 24.

Glorias, Tirolíes.

Hro. — ¡oh! Partid, lo cielo, ana
Depresas y bona fortuna...
Per sort ha sortit la lluna
y hem fàrt de lluna encant.
Dm. — Et... tres... quatre... ¡oh! ¡que veig!
De q' canto operé d' gloria tus amics
contant los arbres, q' al ocar oca
retroceden.)
Horo. — Q'lo es la gloria? 32 cavant? H.
Miran... miran don' aquell.
Glo. — ¡oh!, vistzam Déu, quin panteig!
(Repasant una mica y mirant
reculars es que alga ni vançar)

Scena 25.

Los mateixos, Minayre, Arremuda.

(Que s'arren pels i pels per
nros amors matar y obsequiar
lo que fa Glorias)

Mira. — ¿Voyeu?
Mina. — ¡oh! ¡Les meva s'fills!
Trom. — Creu que s'asseu així q' travall
de fe aquest amagatall...
Mina. — ¡oh! j'et remblas una paradísia!
(Torna després cap abans
de filler y li diu)
j'hai un se casat. (Agafant la mida

Glori. — ¡Pare!
Horo. — (Amagantse) ¡oh!

Mina. — ¿que fan aqui? ¿que van cuan?
¿que fan?... ¿que calauan?
Miran. — ¿que veig? Que es així,
(Mirant i bin del celo)
ma capras y les frens)

Scena 25.

Una capra...

Glori. — Una capra...
Trom. — Una capra...
Mira. — ¡oh!
Trom. — ¿Voyeu?
Mira. — ¡dieu auas d'hi!
Glori. — ¡Mare mare del meu cor!
Miran. — Matemne aquí! (Ra d'escanyarre y dire
tros, q' no van, surt q'la
gimantxa.)
Horo. — Yotekimata!

(22)

161

Mira. — (oh!) Pa e aquí tas enquadres! (feliç)
Mira. — Es Madre. M'robaba això.
Horo. — j'entendia... Q' Madre s'è jo.
(Ab arrancat berenys q' deixant
a Glorias que tornar en si
esprova y espland.)
Mira. — ¡oh! (Q' rebi va a tirar a sobre q'van
apareix Nascens ab los minyons
el qual rebia muntar que
després trouari)

Scena 26.

Los mateixos, Costana, los minyons.

Voci. — Si q'no es això, qui es aquí? Madre?
Trom. — Si q'no es això, qui es aquí? Tirolíes?
Mira. — No... n'ingui... q'ques parlabana

raporalau que passés
que... les gloria un robo fei
q' sobre això disputabam
q' al segur q'no es q'no es això
per salvarle d' un flagoll
diriu que s' Madre es ell.

Horo. — ¡oh!
Trom. — (Mal humit) (Rabios q' havent de contornar.)

Mina. — ¡Ayudan si es lo!
Vecia. — Ahí viene la trompeta de las noches
Vecia. — Y todo se pone así.
(Los mineros van uno a uno
por turnos a avisar la trompeta
que avanza la noche, y ellos
preparan las corras para la
noche.)

Gloria. — ¡Viva!

Mina. — ¿Qué dices?

Vecia. — ¡No! Pues faltó la noche
de aquella que solía las noches
un poco que amaga el cielo.

Gloria. — (¡Qué no! Dijeron que es montaña.)
(Aparte y rápidamente.)

Mina. — ¡Montaña!

Vecia. — ¡Oliven de regalo!
(Mire los ojos Veciana, porque
con que los mineros jas en una
noche a avisar la trompeta, de
lo poco y no tanto duraron
el año anterior.)

Gloria. — ¿Y no servirás?

Gloria. — ¡Oh! (Y pronuncia general)

Gloria. — (¡Oh! ¡Qué felicidad!)
Vecia. — (¡Oh! Montaña!)

Vecia. — (¿Qué? Tú eres quién en Vizcaya
presentando don las campanas
hermosas a tus padres?) y dice
divertida al otro.)

Gloria. — ¡Oh!

Vecia. — Dejaré esto. Y poco a poco.
Pues que yo tengo a Padre
mi mayor, mi querido profesor.

Gloria. — ¡Oh!

Vecia. — (Viva!) Uy que le. (Un minero que
dice Mayor con amargura) ¡Oh!

más las fiestas del mayo.

162

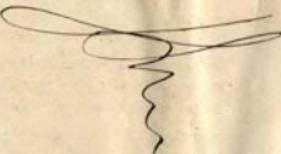
(No se sabe cuando se hacen al momento.)

Mina. — ¿Qué te ha aquí? (Mirando a todo y sin
comprender de qué habla.)

Vecia. — ¡Oh! Me estás arrugando
d'alto que? Dic de dónde!

(Mirando la cartera y se
sienta al raíz de los árboles
que ya toca. Cada uno tiene
las situaciones de cada autor. Por
eso a contar lo grato.)

Fiel del acto primer.

INSTITUTO
DEL TEATRO

24508

MUSEO
DEL ARTE
ESCÉNICO
BARCELONA
N-47

(20 hours from Aug 22, 1951 at 1000)

Acte segon.

Dues robes subterranees, robes al arcades del matí.
Però volerem fer paixà, en algun punt hi haurà p'hi
uns vestits al mateix objecte, al fons una porta
de roca que a m' temps s'obre; en un costat una
cavall ample que es fa que banya la seua, el qual
no arribat una hora tindrà.

Escena primera.

En Garraf, Tiro-fissa, horari del poble

Goyà. — Senyors i noys: aquells a ~~ordre~~
que l'home com a capitani;
com que des l'ind punt d'altre
pot a Barcelona entrar,
portant l'ordre d'acollir les equitats
~~que en aquell estat trobaràdins~~
heus d'estar apunt aquí dinotor
per que a m' del primer romper
les fogueres de montanyes
i tots a m' del campanar
no hem de fer m' oixir fons
y armad l'gran farratxatall.

Tira. — Pòrto q' n' algú m' espia
q' car sorprendre aquí baix?

Goyà. — No tenim pernat lo mesdi
q' ab aquells i' has esquitxat
Pòrto, assegurat q' ens pessar;
no obtem aquí parlant
q' en multigra d'altz objectes
tot d'ens i' q' fa lo seuvol.
jols! Pintor, q' sia obrer d'arts
Dels p'cols arriecanats.

Pintor. — fòr recorregut!
(dient)
(No hemos fet capaçament nadet)

Furu. — s'Amor? Yo ña van á n^o del confití,
prenen los pistols, tráballos así
yentito corren al gran ataque.
Moralles, dantes se to d'asme,
pasojan comunit y avall... (No tan)
Bururut! Es que brescar, entron
registran lo ~~corazón~~^{corazón} en vís
y ob'se contentos nos altres
que s'agui un estío trabajau
perque te ayus de fa prima
haci manant doma... — ninos
si d'as' frances y plone y plata
que s'hi havia soans broxat

Firo. — joh! Aydi m'

Furu. — *Ma, bonchis noway.*
(Los homens decian los pistols.)

Furu. — d' n^o al caos d' alta
y no si nortio per se d'altro
que no en farras la temporal.
(Los homens se ña viu.)

Grama 2.

Fururut, Firolozo.

Firo. — ¡Ay vatus! ¡Z uno co' creuchon
Furu. — joh! Si que ráhò por creueron solos,
que d' oras, perque s'ó manotra,
que no tñoles mor'f y el vescuado?

Firo. — joh; pero anoon a parlar.
que va ser lo d'ahir vespre?

Furu. — Lo d'ahir va s'ó una resupta
que hara p' uno de madurao.

Firo. — La tensio palla?

Furu. — *laletro*
per arreglo d'la y gabelli
y homen quent lo bon carroll
pot més qu' uno rey ab lo astro.

Firo. — *Viva donde;* vides explicante.

Furu. — Sabo que Feyano comb'ella
lo q'lo, mestras la doradera
se estableció ab l' otro en parlant

— 2º acto. escena

(P)

165

Mets Mirén Veciana; non pobras,
y o' co' ja ne'is tu cat dir,
perque totbous sab aquí
qu'ou elur y en Met non mandra
Totbous prou... amaron cal...
Met. Pero ab hora

Mets. Ol la cara alta;
ni hem tonis may ana falta
ni hem fet ra trayder y tales
Moralles b' hem fet paurement
d'as' d' otra nostra pobresa;
fin, b'vendre ab totas frangas,
no perdons uno d'indust
que no fará rica tot d'un capo..
Vecia. S'ou' en?

Mets. Si no s'igual tant sabrian
nos con jo.

Met. *Uy, n'no saliam!*

y vole que tot l'au plegat
reunir los soldats a suia...

Furu. — Tots la mida i que no es de?

Furu. — Que ja l'Arcis era espiat
de id a dies del pous agall
tant le sonia i' misnyre
y que remendaran gavars
els per agafar lo a n° 11
en Becciana y los misnyres
espi a n° 11 al pous auirat i' id

Furu. — Tots! que ja l'Arcis
ja se van voler mis nubias

Tots en carregos ja i' n° 11
Trotor los unius d'alla
perque no són car que ja
les que expiran algú
y anant ja a l'abre ento'
de las mires de l'Arcis,
lo veig, li diu que si precs
fugir sous misteriu nome,
y recordantme des cop
de que estava abandomada
aquesta mirea olvidadie
y bona perque et apropi
pote l'adivinar ab mi
l'amigo d'ho i' agall can
y organ arre n'lo place
vani' a perseguir-lo aquic

Furu. — i'2 tot això a n° 11 Becciana
que podria espiarli?

Furu. — i'ho!

i'2 ans que fu mort al això?

i'2 ans d'abans fu demana

qui podria espiar i'abont

que fu i' Tremendo a la corona?

Furu. — i'Volent si?

El Tremendo y forca
ja f'ho dit sempre; el Volent
ya no ve a capar Margarola
los fo agos tot foat brocas
y now, no pot ser com homes

lo que fa això ab los ancolls.

Girona - Poc això d' fer perque carabin.

Girona - Torné ell lo vol i vindar.

Y cosa d' altre per contar.

Y cosa que tots enemics l'expantin.

Girona - Els que creuen.

Girona - S'ha?

Girona - Si hagués contat

no l' havíeu portat p'res.

Girona - Si, ho voreu, i no v'hi farem.

Vine en tot quoc, xarquejat

en' dec' ans, ols dir, to

lo que s' de segui així

que l' aviat corre per qui

Y que al júni amagat lo fe;

Si en suè d' això que l' minyatre

cegat portar gran amer

a n° al seu fadri major;

Perells, bés, no importa el camynatre

q' ho de al minyatre; troba

o' de q' deu l' aviat a mi

el p' me un bono, q' fadri.

Girona - Si te creu així?

Girona - Tot com raja.

Girona - Si i l' amo aquella alegria

no se li pot fer marlar.

Girona - No ho vulguis pas ni trobar;

no t' creuria de cap maneres

Per ell lo Dromondó en bo,

en horat, lo vore perdi

la cosa com d' uns propi fill,

Y que no s' amagat així

que es de molti una proba

de que ell no jugui després;

Y faze en le q' haig de trobar

per, al algunes artucia nova

probada per tot entit,

i n' d' l' amo, fons li portar,

que lo seu fadri major

es un honurat y un olt.

Girona - Si.

Girona - En matador, oltas.

Oltas - Fan rebò manotras.

Girona - Joly estua!

Oltas - Si es tu d'ardrot?

Oltas - Si, tens ratió

Girona - Més li organitzarem la girona.

Girona - Joli! d'iclo si, no tinguerà p's.

Girona - Si que tal? i com té probat?

Oltas - Si.

Girona - Per passar-hi una nit.

Girona - Vorei aquí en tot servit

q' han de dir sols això m' plau

per tenir-ho tot seguit.

Oltas - Gràcies Gosep, a tots p'ra

probar que tens ratió q' cor.

Oltas - Tots i tots, es tot

tenirlo a n° d'ell les cosa

q' qui l' eres pot fer q' es fort.

Girona - Voreu molti angles, bono; i que

que tot m' estan rutjar.

Oltas - Si tots els oritat.

Girona - Si això,

Girona - Paga hi aviat Uigant cops,

voig q' el arribi en breu q' estó.

Girona - Els breus no; i més barana

si que per fer bés la guerra

q' han de fer per id' fer ferma.

Oltas - Si, com q' el minyatre.

Girona - Qui fa q' ven oferir no errar

Oltas - D' uno mirrat, que p'et

que té q' pot contar l'atzar.

Girona - Totdat per compromís

q' des cosa m'era fresa

voig tenir la sort feli.

Per q' ell i les meva'llas

quano es Barolet a persona

(5)

161

consigueren a fer cellosas
al bontat plom i d'altres metàl·lacs
no n'hi per passar la estona.
Aquelles feren sortides
contra le gabatxos, jo no;
n'fouent drançar en d'ells
ni embolicar montis, san,
fouen benvor ferir i por,
i sempre al punt de marcar
que n'era aquí o fins k'era
virgi. En podia trobar
i hem quedava jo a purgar
tant les guerras i meus manars.
Ells sortides q' no s'han agafat
i en quedava y ferrellades
mills de negros ja no venien
y mentre s'hi vus ja en plaujan
Ja en negros, preballades.
Tot son i més j'cot
y així anava y temps passant,
robar polvorosa si's pot
cavar y ampli un barriot
de lo q'd amava rebant.
Quan les bates van ser plenes
el meu clot ja es va fer fet,
vareig ja al corles una trossa
y sense por de cap menys
vaig lligarli ab gran recor
q' ja vareig ja eixis a tora
el punt de cala, amagada,
gallavaora, la gran cantada
del Garrofer a tot horar
per fer la desmuntada.
No v'hi havia des farrer
messos i luchadores, i de Beret
doncs han estat l'audaciam
Pronvi! L'omenzan a bombeja
Pronvi! q' no tota l'enemiga
s'hi. Xiatan les bates, ja
tumbrerant, van van,
tempsat q' arribat es això

(4.)
168

q' han d'los brotxos qui s'ho
briadas, aquet com a un camp
k' ja no farurut, bixent
esperant l'assalt, al fi
moure los nostres allí
le bono aquet per veurat
q' al punt de girona i que i regui,
llo ja no negros, i Garrofer!
metalls, rodat, gabatxos
castellanes, ferits, tot homs,
ja s'ender aquet novament now
que n'hi carros ni matzen
que ja no viatges al el front allí
que per sorti en quatre portes
q' no van fets allí dalt
van deixat aquell muredat
pels de caps, canys, q' bresson,
tot des la Cort atzucat.

Així.—Oh compre que 'a feia memòria
raig vengat als meus q' ormai!
Giro.—Ah que d'fè es dels fets mes grans
que q' poden trovar d' l'història
contros de fets dels castellans.
Guru.—Ahi! ja n'i q' sim ja un desmaio
que m'ho alabou ben b' tot,
ja, en plaujan, que m'afano
que i pleu! mes poro i fè q' ermo
com si rigues un iudici.
Així.—L'atacad fons, per co' ha sigut
q'no' farras que nos hem d'alba
nombrat capitán has sigut
Guru.—Per doncs, d'ord' anu que estat
q' creu fu i n' al capitán
encara que al farras q' erit
tots la l' coronalet més
Així.—Digas que vols tot seguit
Guru.—Primer no far re al olorit
de lo que convé al vò' tenir
q' així que ja la farras segura
q' rats alçant es, la mestura
deurden q' farras plena i dema

y no t' molcotis per ventura
que t' dirigistes a escampar
vidas avas ab nonaltres don
y et mostrarien las vides.
Broix. — Ni; ja, o' mort o' victoria.
Giro. — Biò; pero n' precs fòr...
Broix. — Den ratió.
Giron. — *conviene d'ouvir*
Broix. — De seguida. *(Pausa)*

SCENA 4.

Yo Marquant, Monedero,

*(que despiñà d'oir les portes
del fondo s'entren ab fanata)
y registrava les escenes)*

Mone. — ¿Dels que són sis impressions toves?
Mar. — Ila no; ja aquí ha sentit cosa.
Mone. — Si les cosa que ressona,
y si'co que repeteix
la crida qu'è d'un bon nonaltre
per que fu'lo creus d'altre gent.
Mar. — He re d'onols, tornem a dintre. *(Pausa)*
Mone. — ¿C... acunyem o no acunyem?
Mar. — S'lo' est' no acunyar sofrastre.
¿Que no sab' qu'aqueix diners
heu d'està apunt aqueix sorpre
per pagar tota la gent?
Mone. — ¡Alta sonola, noys, o la feyma!
Mar. — Qu'entén cosa de l'martinet
y ja no sab', ni'c faig la ranya
que hem convingut, Pera! Uel
les broquetes y tots los bracots
y quets tots! la gent
figurant que son nimayres
y son amb. *Esta t. t. (No s'enten)*

SCENA 5.

Yo marquant sol.

Mar. — ¡O! Estòt al unes enguina!

9 un mal estar y me panteix
que fu' sombla que l'cor inflambe
no m'ups a dintre y cor meo.
No n'ho pano que fas y pobre
que s'pasa torca las lleng;
totjorn del més i puc saltar
ja qu'ho ha saltat ell primer
y els vos envidias de las fortuna
no puc envidiar o' re port
i'Vegian? ¿Qui' faig? Lo vienendo
de dormir que l'heu agut
era una cosa qu'auava
d'grans minas, que fa temps
van obrirre regomontar
per bescançar ploms y argents
y que ja, un cop explotadas
y abandonadas després,
son per dots cosa de brindar
y fantasma y follets.
Hòid son ars que uan
per viuoshi orangues lamente
Però... i... enganyar? i' vienendo?
Esto pot trairnos ell mateix?
i' esto es un piti? i' qui fa un coix
no pot també fe' un asell?
i'hi' aquesta desconfiauera
en lo pitió que l'euim t'el!
sto' s'eu en un quart al matin
no més sempre al vila tractem
y no podem ni piamos
se la contraria que n'negocia
i' dia de dia. i' ho sento passar!
y' que no s'... passa des gent...
Les portes... ni'... arragades
a petris del piti' aqueix
hi' ha un recata; prepararremos
y fer' a los fi... obresvaires *(Pausa)*

SCENA 5.

Yo m'ora, Marquant amagat.
Mona. — No sé perquies avas en somblas
que parlavares aquí una al seu...
Kaurí estàt el turó de muntanya
que hi ha omures y tollats,

que no hi ve ningú de l'obra
que tracto de Veciana i mateix
que els minyons diu que quan passen
per les eoves del argent
se persegüiran. Valgan l'angel!
I que intenció t'ostenta er!
Totells, bruixas... les infames
les te trinxots; per mor d'all
jo finiré la demanda almoyna
i dormir en aquell asuado
al damunt de quatre pallars
quau ni l'alt del mateix reg
era millor que l'igual a canvi...
Joh! Torni el recórt aquet...
Les venjances... les vengances
ab un fort y front seré...
Qu'Arxiu es aquí a la cosa
per portar per consell meu...
Més dominiu la ronda... (Parregla d'un)
Després jo parlaré al all.
i se prenran. j'Deu no valga!
Per los temps que les creu... (Vida)

Escriptò C.

Francisco, Veciana.

- Fran. — Interior de las bauques,
per obrar en sentit de moment.
- Vecia. — Les dues vides tots són galeries
que se'n vençen al final.
D'aquestes cosa tant ample
apart delian ferar els
luminous de plena i plato
per travess ferre després
- Fran. — Justament, així en conserva.
- Vecia. — Si te estàs segur de que els
els a dies d'aquestes eoves
amagat per tots los reis.
- Fran. — No pot ser a cap més poca
ab lo temps ab què ho van fer.
- Votes deig tots. Parla.

de que d'arenys caldrer ell.
Li queríem, ab para ferma
com hi havia ara de minyons,
que dinamés nu pava a canvi
per ferir aixal aprofiti,
i ab tal meotiu van dur-hi agnes
i catalans q' l'avenien.
L'any en mi q' feien vint-i-un
mà són satja ja molt temps,
que jo q' l'avenien a les terres
no hi caboué junts, la secret
de saltarme de quel a Espanya
hagué format ab l'intent
de conspirar perque torni
l'Arxiduchi a Ferrer Reg.
Van penjar, de que l'Gremondo
no q' faci atrinxada, més,
enemics com Joan, callari:
i q' més més prudent.
Pouiat això, cada dia
sent jo a dormir d'a passeig
el costat del poble de cara
van fer'ma minya perella
que havent per tota terra
anava a parir al bosquet,
q' now te ferme que n'hiyan
les barreguades també
ab tot el poble de les eoves;
jo, encara q' un ricó propietari
de remblar me mava terra
per q' poble dol, q' anava amb fent,
mag vaig caure en Pastorela
de que sed per l'altret,
fins q' així, de cap més poca
donc a un altre q' temps meia
perque q' creguen que tinc marró,
ni amago aprofiti ab aixat,
vaig tot l'engany, un altret
volum cosa altres corrents

Maria. — *L'our troveré ell ab lo xesco*
D'en Cambrut que n'est fort
belont lo vi al la carbastra
potser per nos parrem's més.

Franç. — *Ell' sonz jo de l'or li es*
Maria per com ovaig sentir ho.

Nicola. — *Ali com jo devra le crechs*
perque qui es franyés ab riu amo
podré respo ab mi també
te uai que vos q' uai d'ire
que, per lo que horam res,

Franç. — *Si uai que j'ouïs l'estratengia*
tu estariás apenaq' men p're.

Franç. — *Liendrem l'estrat, jo paraua*
en ne p'oro y juralement.

Nicola. — *Juram ente des qui es espia*
may lo he enquit per res.

Franç. — *Tots, quell ueuor, jo uai am*
a preparar d'abat los meus;
y avuy l'estrat nu amanilla
parjants, com un rabiun roig.

Franç. — *Si no troveis nos j'artiria*
que j'ou que l'ameganz ell
ell no paguin visco i trovar?

Nicola. — *No; i Minayre, lo domanetos*
y na fillas, iu de temps,
tencent lo meu cor subjectes
per un fort agravament.
Lo mateix odriu, i l'Urss
no li farà fer res mes
que farà jura ab paraua
l'Urss per fidet al Rey,
perque si que si ell m'ho jura
es tant noble q' de cor que
que paraua per ell dada
los es regells de cumpliment.

Franç. — *Jo li conedus no voldras d'arts.*

Nicola. — *¡oh! Amavoras ell mateix.*

Jo farà això per salvarelo

Por això no escompte fia.
Donafull, d'aquei mitj' hora
m'hom dit q' uai q' romantent
lo soure, per altres cosa
proclama' el Arxiduc d'ray
y encara que j'de per perduda
la bullanga perque n'è
que no havent vingut le escudet
l'han deudit los caps primers,
Petrals aquí té gran gloria;
havia' estat coronat
els de la Vintiquatrana
y per honorat y valent
pot comprometrelos, arreglat
per forcarlo en poder meu
o' la matraca campana
que tocava y romantent
fins de batall, trayentes
lo que soni y campaner.

Franç. — *Alvistat, y quan vinguis*

me fous a' dalt al lo meu. (Yo li va')

GRANADA 7.

Procedendo vol.

John. — *L'estrat com ho diu el forbo*
de la Ursa, q' tenoche..
Hi l'Urss no en la meua
estiu perdeut, s'en romagi;
John! Que sentors? Urra? Hi, benvingut
l'Urss y tal gloria! Encotrem
y per ell salvi q' p'ost se troven
blancs.. S'que? Apel·pel'ment.

GRANADA 8.

Lo Minayre, gloria.

Creama; esperat a n'aquei
jo li farei caire' aquí ab tu
y ostreda quan se regi
se que q' creua me q'ca'mi.

Glori. — Ay, paro! No s'��eixen.
Ari. — L'amor meu, ni cap forma
pot una paraula ferre,
ni ell P'has donat, com diuen,
Mina. — Mirat!, reus, cri'ar-le
el mateix aquí ha baixat.
Glori. — Quedius un xic apartat
y podríeu un escutar-lo. (llinaym)
el tros

Scena 9.

Gloria, Arias, Mina yre. (El tros)

Ari. — Gloria.

Glori. — Arias; no m'enganyades
que no creyes qu'agüí vindrem.
Arias. — Que tu parlarem solica
m'ha semblat, y cosa qu'entabla
allò extremadament de la gent
animantles perquè l'honr
del combat ja sia a la vostra
no m'ha semblat prou prudent
parlar-te d'ells al davant
gprofitar aquella estona
que la reina d'olls me dona
perquè ~~ja~~ ^{que} agües instant

Glori. — Pots prometre qu'hi haix des d'ista
perquè t'ho diu lo meu plor.

Arias. — Gloria; no m'enganyis lo cor.
Glori. — Si, perquè Arias è exterrinte
contéstant primerament,
i'ho en vol.

Ari. — ¡Ah anima q' vida!

Glori. — ¡Mortis mas!

Ari. — ¡Ah! No t'olvida
ni un puent lo meu penitent,
y quan desfetament a Tarragona
acabades ja les guerres,
plorava jo del meu terra
lo mal fi seuen esperava,
a tot' hora oyays allí

moridintnes la matge feua;

jo era a Tarragona, on deixaue,
però t'entra con ora a gressa
Glori. — Me crecels; men call una persona
d'aquest amor tan dolç,
les dolors m'asseguren que
y el dolor que al cor tan robas
no pot ser perquè tan accedirà
tan matxa que si d'apartar
Mina. — ¿que cosa?

Glori. — Que han de marxar
y que cosa qu' a n'alt t'es deixa.

Ari. — Gloria!

Glori. — Vinent res racuna
y deuen jas per venire
perquè aquí estan tan perduts
que ja des de vi ha esforzau.

Ari. — i'ho això qui pot disto?

Mina. — (desmuntat.)

Ari. — ¡Dios!

Mina. — Si, j'os que vincles a dreta
romant fegras enterristes
perquè t'veig portat y bo,
que te més de te sembla
que no t'entis lleial y franco
que no t'entis en la més randa
de la terra catalana.

Ari. — ¡Però!

Mina. — Quan a casa meva
el destorn van venir
a mi sol me van acudir
los salmons, la vida feua,
que t'portava aquí. L'amor
me va dir al barrijar
y ja me, que m'entregava
de los paraules q' honor
te van ocultar a la mina
que tan rabs, mentre m'entra
y tan perdi del my legrabat
que a tot, saliu, de la mina
tan en ver tot m'entra
tan per fe de t'be de la terra
tan en amar a la guerra
que te abit ni tot lo tot.

U fin bancat y colçat
totz torres, espiguerables
y totz borditxos portables
més que no s'han amat.

Ara. — Joseph.

Mina. — Ulo so neguis; lo fot
varz robes d'hortulho per mit
aquestas deu unes d'or
y aquets papers del secret

Ara. — Genia. Malic. — Si es veritat
d'eso, que en bueca tenhamos
varz ments y varz desfayos
Més jo saben que es estab
Comprimenti del cor la pena
y covant de Pisa y Blanca
totz lo sarrer esp que van
juntar lo Vintiquatrenys,
van ferir que si perdien
lo combat a la batalla

constant y eterna batalla
contra aquet rey Mauricio.
Lo van perdre; la corona
se volvió als peus d'un rey
que per estrangeros lleb
no engorgolar Barcelona,
y jo oixi fagir, lo separar
més aviat al cor d'un bosc
que no havia vist per forat,
la dentura. Des més era
y al fortro varz amar.

Ara. — Perduda me sorpareu
romava la mort d'armes
y fina mal ferme diriar
Me jant, que fad la figura
i y los pels picos, foren fusta
que van tirar al cap de tot
que nostros en mortal bandera
no lo való de tant. Gori
fini creuades per y botxos
que igual fin del fust fagi
perque y més mis no s'acordé
que el cornelllo granalla
que dugan los ancillots

los portavons les armes
per batec es la envalada
que le rey Felip dona aula
a qui tel li acomoda
fini lo gabinet del pí
orto format d'les honts
y que la llengua afinsada
que la des més acosta
per una llengua estrangera
cablar aqüí amordandos;

Ara. — Ulo! (Carament la cosa acoronyat)

Ara. — Ioh! s'Veryin lo royo
que en fer abatir la cara?
s'Veryin l'orec con encara
surt e en miti dels forces
con Ramon qui'n nivols cultur
desapareixer la tempesta
doncs aquet royo, aquet
contra lo vist que no insultat
aprofe contre m'los portats
y en e'nturcam con armes
ja cada desenadonada
potentia la tempesta
y empunyant forces y rebles
i sortir a armes non pecas
enlambant pedres y roses
y no no abastir aquelles
per dignitat per honor
perque que no ja lo pugna
contra lo qu'vian a nobis
e un vist y en uns bocados
deixaria en Pisa y Blanca
el port encinglat trinxada
coms que hi calguen rada
al lo bosc bocados del camp

Ara. — Ioh! i' New sentit parez heu gentil?
jno! hi ha fet ell suporció.

Ara. — El bocador tot es vanjona
fini ple de fusta tot lo pí.

Mina. — S'lo crean que din del mes?
Hi ha petri un fust més vist?
S'lo pica y gaixar al cabiu
fini bocador fusta com que
hi acordem fusta i més terra?

pero yo l' oí en mi que me regalé,
y fui en mis cartas de guerra.
Yo esperant tenirlo a mi,
que cosa creyeron los baroncitos
si tan grande fuerza de rancor
tuvieron para dar mas de rancor
que darán yo si una gotela
de su agua en el ojo.
Síndic en ellos y del resto
se lo fugará por guarda de Nápoles,
yo con guardador de Sicilia
no quisi dar más curva al resto.
Pero cuando les vien mandar
los señores de collars de clavos,
que cumplen fraternidad de dientes,
poco o culto, fols los vien p'm
traves cinchos per ~~tempero~~
y quan se fols preparat,
podrem mort a los romanos
contra el Padre de coronas
nos batarán fins que nos
tornarem de xusto condicione
y nos impotençia la batida?
Darién regio l' n' de los duros,
que fan n' sol per bon mal
tumba en alt rocam batales,
decent pobles espes y empentes,
cuidados y cant attack queugual.
Ahi! abracadabas, carros, mazas,
descalzas, piyas, foradas
lo que fuer los barrocanos
que han de fer al fin de ruinas,
y un solo dous leist lo traball,
que, tan forza, al arguying tiene
no más que al de la vida, la muerte
rodela mazas angas avalle
dijo, feij los carros, mazas
abracadabas al sol, foradas
y los carrelos, al molle ceypado
al arguying, son perdiz de fino
tocabo y franco del rey
toldos quent que las mos dant frances.
Mal olían per apropos los campanas
y los dient per dantes reyes.

(116)
174

Joh! ¡Mociones tan oscuras!
Ni te fodes aquí y minayres!
Será un sol de flame, fagro
hi hauna un mort a cada pie!
Conquerir la moneda a travi
per los rocas al coto del mall
pauard rebat molt avall
y de quedar ab forma dies
notres y penysas despenyat
o denostri n' es facada
toré un mort ab formata horada
prisioner que no viu deshonrati.
Arién. — Tenho do, n' ayas voler;
jo no puec esperar tanto.
Mina. — Bastar mons; don't est important
jae vostros, n' quedare
Proba si les compravient
lo pote tirar com je pude,
mentruntant veig n' amores
e si' al altro infotirato. (Yo n' va.)

Escena 10.

Glorias, Arién.

Arién. — No ho poden andar i probas,
com jo atismara a mi persona
y com per lo art de guerra
esperar nols per engafar.
Glor. — Yo si amirauj per lo q' pao
m'has fet quedar ab tu aquí
porque n'ipias que des mi
lo q' oll no t'ha d'is encare,
diga.
Glor. — Lo aguardad qu'esperas
el austriach mo, oí ja.
Arién. — ¡Que no v' Arién!
Glor. —

Si vindrà,
queja las contras banderas
Le vostre rey no organiza
y el vostre force no y' armava
porque n' rey y ja n' te pao
ab lo frano y alemanya.
Joh! Impensible! No pot ser.

Arién. —

me viuva seu exemplo fira
lo Reynad en ead Jar poyon
á n° al nostre conceller
y una raynal es una marea
y una marea a ^{la} fortuna
no pot destrar ~~ella~~ fortuna
tan gran cosa no quedan ade.

Glor. — Mirad Aras, lo desengañad
al que Y pare ova la guerra
no ool dir que por su ferme
no senti Y más viva atayu.
Si ell ue rabia qu' es regur
que no ve las esquadras; ones
que Y veorian como lo oen
contra lo que oole por su?
Jello! Y sol uno respirall
següe lo fruct d'esperanza
sols per oola á las campañas,
sino ab un arma ab los mali,
com a rochi de los mortuorios
á n° al plen' devotaria
per si així trinxades pedras
á n° als exercicis d' Espanya
Me oab qu' de tristil tot
y callas y drias la guerra
y traballad rota la corona
que respiré us d'los molt

Aras. — 2... impacant qu' així rige
signo ool nos? y que su oola te fer?
Glor. — Dalt que Y mea amur primer
que Y de las patrias Y coniglo.
Jello! Aras, oren mei' l' miei' para
lograre Y perde del rey
Y tu Y quedar; y a las lluy
bat mia cor, ligat al d' armas
Pocas, sevadas quiso; mitades
mas persones que fundrui;
si una muriés així' sevian
que foras y del desdicha
Yo no t' podré di' una bendic
y' os brodada a la ambracio

Mén benot a un papallo
que lo hauret portat des ronda
Y ^{el} mero un brosset de junc,
hi haueu un angelat que Y al
hauret dat a nostre anhel
cos orosol de fondo sòndalo.
Jello! Maria, sourio Maestras
quien situa y quién gora
Olo! Yo soy, mi' l' soler in quedar
respirar, suspirar... fa florres.
Jello! Si tuo quej dolor
no abandonar a su forma
lo sony hauret fer la guerra
y hauret oviat ab l' auor
Me no' bendir; pero se pone la ventura
Y aguantar distra comanda
nos tu a lo oien ulte ponde
has estat la fort l' amargura
que has oit brollar des mia ulte
Uno fill,... una fill al roenot
tene molles des corral
y urbit poy tot d' escailla,
Elo! Y que? S' esto Y oens que bremello
entons tuo y jo qd' dies pao
y berau a una fill molaie
y lo senhorieu bencanto.
S' esto Y aveu que pobreto ool mire
y qd' dies pao, te sia somris
perque te des a iofatio
y des onces d' horas Y diligio?
Jello! Y aveu credito y ferro gora
y emportassat lo rai
per fer foot contra lo rey
qd' ell hauret subirat launt?
Jello! No, no, no oull reutir
més lo oen del seu amor
que no' cumplia Y era de dolor
y hora podria fe' acceder.
J' odes Glori!

Glor. — J' odes!
Primé es l' hompa que lo oam
y no la té, no; si lo ampiado

qui falta a m^o al desboneram
Gloria. — Això obrarà! Per l'amor
que t'ho dirà!
Araia. — Y si no podries
que fu fam de nos voleris,
vegut me home seu homis.
Quan se salt del campanar
d'Albiàs al oot far cançons,
jo contra i que fu m^o deuans
gurts al los meus a bluyts.
Gloria. — Oh! No per t'at, per pietat!
Rois. — Vé Glòria; està obcecada.
No m' que cosa despenyada
tot voler a mi desbonerat.

Escena II.

Los matins, Trouvado.

Trov. — Ah! es art Araia! Per ciò elle
que fu en voler!
Gloria. — Robert! Hu!
Araia. — Hu aquà a la mire...
Trov. —
M^o a per ti de contra astrolles
T'indica l'escarrat de rebarts
y a galvarte de pacte vides
Araia. — Oh! Vé i com no contundis
al davant mèu al mirarre,
Lladró y vil desfamador
que no m' que per venjance
d'haver perdut la esperança
del ten malhaurit amor
en ini^o al poble y vos dir
que jo vaig facar en ell
l'amor pur de la donzella
que no esclata? I ten suspit,
Oh! De dia d'aquell instant
se troba tant odi, que t' m'ris
y tensa fies que caliro
Jo s'acuerat al nivell davant.

Gloria. — Doncs jo fa ho oca.
Gloria. — Quin si vindrà avui? (123)
Trov. — Ministrant
que encara que no m' restava
veig tot llevat desconsolada
y et vende à volcar.
Araia. — Tu à mi!
que salvamez miserables
Primer que ferio o probable
que jo t' deixi enfi aquí.
Gloria. — Araia, per t'at!
Trov. — Probà si ammiriss pot
perque vaig qd aguet ricat
com qd es molt flach en memoria
i olvidar de que duchs armes
y des que els es desarmat.
Araia. — Oh! Calla Araia per pietat!
Trov. — Ahò! perque moure alarmat
que tu sap inconsciunt
en que jo en proposi un pacte
y si om agrada l'atracte
nos entenguem al moment
y si no us appala, t'at?
cadencja pés l'ren cantó?
Gloria. — Oh! això pad es una maliò
perque l'escollis y no m'ris...
Araia. — Que son de mirar si t'at
fa lo cor y m' t'expanda?
Le male llavor que s'plante
tampoc fa es dar mal fruit.
Trov. — Ah! A voler regantlo
y proballantlo t' pagin...
Gloria. — Escollent qd que li perdis res?
Araia. — Oh! que la infamia, escollentlo
ja de bonra.
Gloria. — = Oh!
Trov. — por ellat esclata. Enracionat;
Gloria. — Es igual.

(Vocal en tribut d'annunt far en
Valencia.)

Stentz?

Arin.
Gran.

Joh!

S'entz aquell tribut?

En prop de Barcelona
que arriba aquí, tot lo plan
contra les us na. Descobert
lo na ja que tu es de art
aquei dia i que es arribant
trop per s'ebre la mina.

Glori. — Joh, etreis men!

Arin.

Palles!

Joh! / Es mort!

Glori.

Per les vostres matal sort
vost' es la mort q' la mina
et n' aquell hi ha una campana
que servia per avinar
los miners a travallar
jo hi so aprop q' es un dia
tant la cordal que trive...

(Lo Marxant ven per vint talla
les vides deixables prenent la
fita)

Jo, com d'padri major,
si més que l'au me millor,
los canvis per hont podrem
fugir d'arribar la mina
tu q' los teix per uns otros
podremos aids salvar
les la mort q' de la mina
q' jo mateix, corrigint
ab les minyons deus Valencia.

he dit que q' la campana
l'au en mitj del la quietat
baxantnos aquell el bescat
d' qui si un dia q' l'any 20'
ab això d'assent. De l'amor
que fa m' en ves d'ella robes
q' el salut, les vides jo
i el dia que no q' la campana

vidant aquell dia deus Valencia,
Pofezas en uns mar de plo.
Glori. — Oh! No, Robberg, per pietat!
Arin. — Que no dies! q' el dia no dipart
primer d' voler per morte
que ni no ser d' aquell mallet

Joh! May! Robberg vol l'any 20'?

Arin. — ???. Donde té. (Les dues les vides q' les 6
quedan a la mina.)

Joh.

Arin. — (Obinc terrible) Joh! pite! P'hand sellida!
Vagi a. Joh! Card pujar salt de la torta
per sonar als cor des que q'na
quedan q' li sent le Marxant)

Vocal 12.

Per material, lo Marxant.

Mar. — (Al 29) que ens ala
sent a la patria d'Inuyddr.

Joh! — ! Lo Marxant!

Arin.

Gran.

Mar. — Goyas que q' suuader foli
per aterrivar caudal,
acumava l'or a qui
q' ferribles per les guerres
des q' n' erayava 1705
per pagin a la gent des
que vol defensa a la terra,

Arin. — (Molat d'icid!) Yo ab mis

vivencs a occultar, tu
que j' no sab que q' tens rega
peix i salt a dia que aquell
no hi ha ningun, q' advertint
qui i per matar ventura
veguent les persones segura
de fons odi nos traidis,
quan viengas en Valencia aquell
jo te dimos tot reune pietat

de tal modo disponíat
que te matara con a mi

Gloria.

Gloria. — Sí señora! A consulta
a un amagaball regal. (Muy lastimado)
No digas que magistras
ni es de este que vos salvaste.
(Se pone a cantar al Gloria
la perra de ronco)

Escena 13.

Gloria, Tremendo.

Gloria. — ¡Oh! Virgen santa! ¡Presta!

Gloria. — Creo que m° artolas la noche
Otro! Vos en ded dices lo que
Tú eres, juez y encadenado!

Gloria. — ¡Presta!

Gloria. — Lo que vos has visto ay
yo he visto yo con San Francisco,
Nubes arriban a querlar
que del que no han visto, a tan pare
n'ho b'rios allora cosa
que no siga y dir que yo
P'ho salvad son hech y qd;
ta seva mort atreutora
esta era mas mala.

Gloria. — Si callara, si te lo enogaro.

Gloria. — Si te dirás que...

Gloria. — Que te juro

Gloria. — que te salvaras tu, enigas arta

Gloria. — Dentro esperas aqui y confia
mentres yo te contine todo. (No le oyo)

Gloria. — ¡Oh! Quiero qd o aqui un mot.
¡P'ho salvad Virgen Maria!

Escena 14.

Gloria, La Yordas.

Gloria. — No, señora Glorias, el contract
mejorando, enreda a todos
isabel! ¡Comisera!

¿Sí?

Gloria. — ¡Corra! qd que no paga anarhi!
Gloria. — ¡Oh! Yo Yorda per pietat!

(14)
178

Yo. — Yo no veo vicio...

Yo. — Yo no veo vicio.
Gloria. — Dices tu qd que ni me mot
y qd otoles sevias salvad (Gloria.)

Escena 15.

Gorda, Turul, aciat, Tiro.

Tiro. — ¡Oh! ¡Qui faig! qd qui no oficia?

Turul. — ¡Holas! Gorda! qd Vas aquí?

Tiro. — Yo lo que qd qd vino a ti...

Gorda. — Callos que soy tu maestra

me perdón de m'na maledicencia

m'na desparavent de capa

y arca, resto bonito a propria

yo mi p'nta començar qd clavar,

Tiro. — Yo, enaltrares sempre qd m'm.

Turul. — Yo no qd vio, perdón jw' m'maix;

yo en no obstant en Gorda

yo en ego souer gorda.

En aquell moment, v'ndida una
urda del m'bro y qd otoles anden

Escena 16.

Los matadores, Tiro-Tiro.

Gorda. — ¡Tururut!

Turul. — ¡Joly ap!

Gorda. — ¡Miriu!

Turul. — ¡Bol! Organiza qd que m'grada

Voyais agu' enia antifaz

qd b'rra qd qd que penjien

Tiro. — ¡Bol! Organiza qd qd

Scobas Turururut.

Tiro. — ¡Bol! P'allan; no me quieren presas

Turul. — Qd qd hi ha?

Tiro. — Los ocos est' presas.

Turul. — Qd qd m'ma?

Gorda. — Qd qd.

Turul. — Qd qd.

Sord. — Si qu' p'ais de pastores...
Guru. — Més jo sò p'ismer
Yora. — Si qu' p'ais d' innocencios...
Guru. — ¡Callen, si pot ser!
Yora. — Go com que b'inch farma
de ser aix'erit
farma que sò brama
del cui no' he sortit.
Sord. — Go com que m'adorno
m'pre en desplata
d' tení m' conformato
aqui i jan porat.
Yora. — Ma b'inch manetra
don durarunt
si un ajuda à l'obra
te ajuda hi volgut.
Yora. — Las brinxas fan diaz
me dirien per tot,
donch fan brinxas,
no' s' porti ni un mot!
Guru. — I collin com mil diables!
Guru. — ¡I fel, donch, Pid!
Yora. — E que s'è la culpable.
Guru. — ¡Vallors van he dit!
Yora. — No' pudi, o que m' friso.
Guru. — Per aix' negentos!
Yora. — Si que s'è un avizion...
Guru. — Desp'ri's s'era d'os,
que deys?

Guru. — Qu' ajuda
jo dans he volgut.
Si? Donch b'inch que muda
i' b'inch durarunt.
No' s' morts al despos.
Fargant com en tot
al se aqu' à la m'a....
Yora. — Despreves y' t' plau.
Guru. — Deix los e' en vaciam
per' t' friso! escampats
ell matant los manas

(187) 179

9' abans ejissrats.
La timbal que mon
a timbal fingeit
ella a n' r' alboros
que m' ha exremorat
que s'ò erayen g'la trofa
que s'ò ve' i' sitiar
que m' volta, q' em copas
q' em man i' entregar.
Yora. — Si donch q' a f'ra?
Guru. — Vore viat rotament
g'rotant a la coraz...
Yora. — ¡Voi mis diligents!
Yora. — Llavoris de regalos
tornos ne plenat.
j'jal lamp! La perfida
ja s'ò i' em guardat
Algo hi ha al despot
q' s'ò g'raus per ca.
Per d'abira algua horà!
Yora. — C'ho' us vull dir jo.
Guru. — Esperem que en boqu.
Yora. — Per aix' s'era!
Guru. — Que no' m' equivogui
la cord ha volgut
Pon' ant allorons
se copa ha remat
que per querir las voix
hi ha i' p'os oblat.
Yora. — Miratlos. (Mirantlos a terra)
Yora. — Que gots
s'ò a robra per art
al cordas q' curridas
que en b'ech tot donat
s'ordenen a tacar
se branca se pi
m'la portan...
Guru. — M'la macas.
Yora. — Per q' j' he dit per mi.
Si no' hi baixas les torna
les cala q' el morter!
Donch ja! Se'nvan comas
y a s'ò t' fer que fer.

Gorda.— ¿Por que de los goles
n'ho totat del farat
de salt les curriolas
les cordes han can'xat
d'hores lo m'hi penjo
com carre de quix
y baixos y m' penjo.
~~com calces~~ ~~los quixos~~
i'q car nos reix
perque sabent q' d'ars
non vint solament
je q' pot cans a cans
combatter al momont.
Gorda.— S'heclaran catxarras?
Turu.— Parlen ans' esp.
Gorda.— Galena lo que p'ra
pe y b'c' es tot, dn.
et qui no viu'at tota
com farrig cada nit
P'otiva que'hi vola
no m' hi sentit.
Turu.— q' sentit q' jiu' ronda?
Turu.— Callom bordegars.
Gorda.— Daig perque m' recorda
ella h'nt finch' jo' ja
Darrera las totas
que vejan alli
com farrig las nits totas
m'li p'so e dormi.
Al cap, d'una estona
me ve a despertar
la ova d' un q' invencion...
me p'so a escutar.
Turu en Veciana
y el trencendo sol...
Turu.— Q'bie tihin!
Turu.— Yo q' domana
que callis si volo.
Turu.— Don'ha est a la ova
don' se per malo fin
qui diu als de foras
com q' entra aqu' d'ura.
Turu.— q'bie airo no sabias?

Turu.— q' Podre o no partar?
Turu.— Parlew.
Gorda.— Lortesias
Turu.— q' han dit al entesar.
Turu en Veciana
les totas han vist,
que son ti serranas.
Turu.— Tu m' portes m' trist
Gorda.— Com l'altra no iguora;
que que p'as contorbat,
llenar de polvoros
que'hi quedat;
q' aqui abant m'ada
se forevan aix'
per las barrinadas
que s'fayan aquin.
Turu.— G'ente Liso? P'olvoros! (Prieto)
Turu.— q' que es dif'erent! (Ugarte)
Gorda.— C'lo q' una fe don
tot lo que no sent
Per tot lo q' es deyan
entendre les proposit
que tot sols no fayan
al totas que'hi
per q' uno p'ibida
q' perdre e' q' obris.
q' han dat fe farado
les forbes process.
Turu.— Dif'orme!
Turu.— Es un hadro:
siempre ha ven p'ront.
Gorda.— q' n'ha tots li caudros
fe fe una matada.
Turu en Veciana
~~que'hi~~ ~~que'hi~~ ~~que'hi~~ ~~que'hi~~
q' el punt son qui man
v'nt' a' ans' un ~~negoc~~
~~negoc~~ ~~negoc~~ ~~negoc~~
q' est ha probat
q' n'ha q' tots q' p'orte
q' intentat q' homes herret
que al los se'nos mayya
ol' galba l' d'rob
q' apur que us enganya

so lo que es preciso
Tirr. — ¡Maldijo que se arriesga!
Mina — ¡Pecado! ¡Pecado embutido!
Tara. — Mort que vanta María
m° has d'at clara lo alta,
Yord. — Allí no á 11° al m'ayor
que se v'nos de tot
Tara. — Yo sem' bordar gayas
y ven' dir un mest
faré que daré vez
que sol es un vil
Deixen q'cau m'casaq
1000 q'vino enti
Yord. — D'aproximad' 8'cua
ta noya es contrata
com' per su pedida
P'carras tri ha p'xistat
Mas m'viv' lo p' Martín
Siervo contra lo dor
q'jor aquí uns portavas
portavas rabinos
que en lo defensa,
P'carras se n'v'nde
li sun per ventura
que y salva regia
P'cau q'c' t'rayor p'ra
q' aqui morto lo
los gloriaz que storia
Dicas que y vil o bo.
Entre lo m'ayor me
lo B'chi lo que he visto,
no m'creo poco ni gano
se n'bo á m'ella f'nt,
q'jor que no la' blanca
P'carras no b'rcat
lo tra' p'sos y p'ncos
q'cau q'c' t'ra' p'la f'nt
Tara. — Si q' aqui I lo v'ra?
Yord. — Yo arrag' q' aqui dicas
Tirr. — 3'c' el vil se i' foras?
Tara. — No pas ab bon f'cas
el P'carras manabro,
mentira el momento;

que no tempr' no sabia
q'los q' se responde
Yo apunt' d'lo q' el p'nto
probant' uno queant' v'lo
per n' necesario
m'ñion, q'cau o calo.
Vor dej'ras las roses
que q' trocas al s'nt'ras
tablas q'jor q' que se toca
y con' o don q'uedar.
T'ntas arañadas
q'ion q' d'ragos q'nt'as
desp'ra des' rociada
g'ntilidad y amor.
Tara. — Deixen q'cau m'casaq.
Tara. — ¡Jesu!
Yord. — Por los renglones...
Tara. — Otros q'cau q' conigui
q'jor q' general.
Yo m'cau 10'cua,
con' r'ntal q'nt'as
Por lo q' q'cau se jefara
lo q' hombres tienen.

(17)

181

ESCENA 17.

Gloria, Mina, M'ayor, Gloria.

Gloria. — ¡Ay Palata!
Mina. — Ol' Edom jurod'nt.
Tara. — Menos del que se origina los
pueblos aqu' n'villares dor
la estima form' y p'reciosidad.
Mina. — Venient' que jas no media
con' once á m' aquello d'calli
hasta m'v'ndi corriente d'queso
per salt' es las galeras.
Gloria. — Yo q'cau bien estat' al p'nt
que sona al bosque.
Mina. —
Gloria. — ¡Yor' i'mida!
Tara. — Deixen las portas guardadas;
Mina. — Ult'arras hean probado q'cau
las alturas m'ntidas... ja!

Llambes si vos ell; jo ho p' fer.
Mina. — Oh! Estò tot estranyat!

Tot per no dur fer les coses
com es no est sempre.

Fura. — Pid; avui no en can 2° acto;
vino a m' aquí...

Mina. — Què t' propos?

Fura. — Valvar ova 2° aquet p'rioll
abrant h' y s'ouer d' amor me
y salva' aquí, m' que tot
lo que estimes v'or como t'ell.

Mina. — Qui vols dir?

Fura. — 2° Gloria.

Mina. — 2° Gloria, ja a torn y salvat.

Fura. — Identifico; en han organitzat
cada p'nd per la seva misericòrdia
y l' altre per maliciò i r'ord
en aquet moment de dolor
no se' h'ient a donar la corona
ni' sit' q' no possib' del mort.

Gloria. — Oh! Però pare; en veritat
perquè n'umer; jo ha' maniat
me' jo rebament de tu 3°
per què es Robert m' ha' ha' maniat
d' intentar q' me' condició
ii' cosa' salvarlo volia.

Mina. — Valgano les verges d'avia?

Fura. — S'ha' veyen les brasades?

S'vagio' com jo sempre en Rega
que y' v'ntava fadri es un v'd.

Mina. — No Tonop! Per cap està
de tornar al teatre talayeras.

Fura. — Ellora q' n' tens per el cell.

Fira. — Si he' vint may igual aquena.

Mina. — Si contrari; creu y esparsa
y ho juri' jo ab tot orgull

que si' ai'xo' es Robert ha' dit
ell to salvad.

Fura. — Gaudi' be

pero jo no me' p'faré
y vaig a obrar tot seguit.

Fira-fira. — ¡Capita!

Mina. — ¿Què capitai? ¡Capita!

Fura. — Encantad.

Vaga aquí tota la gent

ab picots y cyans.

No v'ost'.

Scena 18.

Los matadores, minyons, ab picots
y fanals.

Fura. — Obras a jugar nostra v'nt
y como capitai no p'nd d'
que m' contradigai mi' amist
d'un capitol col' Postach m'or.

Gloria. — (Plaçana dels angles gloriosos)

Mina. — Us enti'gle gloria! (les resposes)

Fura. — Monstrats.

Fira. — ¿Qui' li' m'?

Fura. — Tot lo q' d' a' q' q' d' d' p'nd.

el' això a' Rega fa' gatetes;

corra en sent a' dalt Menger

y d'arr' a' d' al campaner

aquest' ordre per mi' foto

perquè fossi' a' romat' out

andò que' la rebida.

Fira. — ¡Istant!

(No' p'nc' la giteta q' Fura fa per
les amist')

Mina. — (S'ha' romiat' q' qu'nt' p'ncat.)

Fura. — Pid; jo' corri' m' s'ebent

q'p' m' Rebre; era, corat' rey,

francobunt com a mestador

tot lo que' sigueu mi' minyons

y aquest' out les flumes to' abillor

pel' d' com a quell q' d' aplana

tot això' m' alt que' q' can

y p'ncies que' treballau

per q' visigot' en Occident.

Scena 19.

Los matadores, Mina, minyons.

Mina. — Yo' en va' perquè s' agai'

que veig que es ordena feliç i jo
Diria. — ¡Oh! Yo sé mi verdadera desgracia!
(Es d'una en la sala, Pobres y
se h'ca a apropiar de los totos)

Maria. — No os estorbiáis más
Pobres totos las confidáis
soñáis por mínguas o francesas
tuvieron mucha ilusión vosas
y salváis las costuras en casa.
Mariana. — ¡Oh! Domine nos! Pobres! Hoy
primer morir.

Juan. — ¡Pobres, no traeme!
gloria. — (Virgen del col.)

Voces. — Lo redamo

Juan. — es nom del rey, ¡jefíno! rey!
Juan. — Tantibé es nom del meu rey yo
en redamo que m'fie
Maria. — ¡Oh! eris! Pobres! Abriu!
no es robar portar en això
que, ab pedrars d'insultades,
s'embala p'enga als ulls de tots
estollants al los picots.

SCENA 20.

Los matadores, chicos, Marqués.
Maria. — No sal perque sed es baddada!
Totó. — (¡Oh!)
Mariana. — (Echadlos!)
Gloria. — ¡Oh, vida meva!
Porta perdit!

(Al darrere s'abre la porta baix
giret una cosa tremenda daixa
final del quatuor brancos en la sala
s'aplaude n'el llunatxa tots
al miqui hi ha una maquinina
de caucigant moneda volta
d'or matadores chicos y Marqués
que s'apropia que s'adolamenta)

Voces. — Què hi ha aquí?

Mar. — Prou les màquines ho podrà
D'au Roberto, per ordre d'una
perque es l'home monedit...
Mariana. — ¡Oh! Yo crec que es volatza i con

Mar. — Encara un monedita d'or
per l'rey don carles forces.

Voces. — ¡Oh! E' rafreddo tal insolencia!

Presentador. — (En un gran ton i fort)
que no etura lo ordre es
dins l'ore de la guerra
es la cosa)

SCENA 21.

Los matadores, Totó, los salts.

Juan. — ¡Oh! (les boles de frambuesa
l'apaguen a tots)

Voces. — ¡Sal!

Totó. — ¡Qué!
Totó. — Hi es morir d'aquei per re
nos que en dolçà a la cançona
s'han morts.

Juan. — (¡Oh!)

Juan. — ¡Pobres!
Totó. — ¡Capita!

Juan. — ¿Qué hi ha?

Juan. — ¡Momes! (Presentador per l'cor
per)

Juan. — (E' que p'usa d'au altre gran
es oficial) Totó. — Totó. — Totó. —

totó. — (E' que s'ha tots els frambuesa
no hi arribava, ¡Totó!

Totó. — (Presentador
contenció d'ells del Gran Duke
que es polvorosa p'ela
de ferma un temps barrinadas
hi ha de tots sortes de tapades
que es quan' en d'istans penca
que es mesura tots uns paus
que s'han a la tota
quand en entornava tots
d'aquei paus que es treuen.

Maria. — ¡Oh! ¡yo temo por mi señora!

José. — ¡Oh!

Maria. — ¡Pues!

José. — Bien andó la guerra.

Maria. — ¡Tú? (Muy emocionada)

Maria. — ¡Abuelito!

Maria. — Tomas á terrazas
(Por fin Maria abraña á José
de Macias.)

Dedícame á tu amor ligado.
(Por min ay mas ligado á los mi-
sioneros.)

Prometo las armas coraleñas.

(Por fin las recoge y las reparte)

Por allá es el piso y cor
acabé de sacarlos l'otro
y ya los de gorros per moratón
quedaron los sombreros / Por loq
el campo q caigas q que caiga
yo devolveré tanto q no te
pergues ni sento q cold brilla;

(Maria dice q se tola q no le
tren demorarán q sigue q siga)

Maria. — ¡Oh! ¡yo q siga. (Tocándose ligado.)

Gloria. — ¡Yo donde no vuela!

Maria. — Solo te hev oido quedar una may

Maria. — Queda unidos á los montañas

y homenajea q 1º Pbro. duelo

(Por no quedar sin requiebre
tocabanlos los enemigos
de armas y espadas abajo
quebrados q otros se iban de
los demás armados espaldas
que quedaron heridos
friacos.)

José. — ¡Maria! (Me lo dirás)

José. — ¡Oh! Maria, en tu confid!

Maria. — ¡Oh! ¡Oh! en vuestro regalito!

(Muy emocionada con S. monjito)

Gloria. — ¡Gloria! (Atacando)

Maria. — q q' homenajea q q' sonidos
(Q' del regalito)

INSTR
DEL TE
AC-330-
N.º 2871

(4)
186
Gota terra.

acto tercero.

La oprimada que tu has levantado ha caido del
Minayor, el la segunora ha caido al piso de
ment del portal, al fondo montañas, algunos ar-
boles y al lado norte del proscenio un poco que ha
he levantado que se vio que era de
traves de pie, lo pone sobre apuntalad y apres-
ta las calles arenadas y seguras propias del oficio.

Grona primera.

Tururut, Miroldo, Amor minayor.

(No tiene argumento a los fantas.
Tururut y Miroldo)

Tururut.—Dormíste de los fantas
Tururut te pongo;
Te toqué la nariz;
Mi oficio y misyos. (De vez)
Yo te di a la tonta
y acordé a certos planos
Ni me corríste de guerra
Ni cometi capitulans.
Tus ho bés te prometí
que parti y fiscal.

Miroldo.—No fui, y ab cueclaras
contra tu criminal;
Pero tú del 77 empeñado
taba a que eras vil;
Por cierto que te llevaste
por que eres astil.
Si no es que te llevaste
maldiciste mi nombre
y acordé que te guerra
por que tu has perdido.

De tot es un domino
quin cariños me van.

Fam. = Las gentes catalanas
per vot per V. corona.

Yo es per dels alegrías
pero obreus dels tristes.
Hi ha cinquants negres
y cinquants blancs.
Los blancs són la riquesa
los negres la mort
votiu dels negres
y es d'ells que no vota.
Hi lo blanquiu li blanquiu
blanc que viu
hi negros negrejosa
souy morida.

sólo con hi est no gompa?
Dedicho per mi.
No m' sonaré mangu
per trencar botxi.

Mira. 2. S'fentia de tot probat?

Fam. = Gantxos coms obligats
dormien en novars.
Quan no hi creuen
les per l'altra guerra
de ser no franyors
del amo que hi era
malpaga el amor
de les que no tinen
el habell robati.
volant la pudentia
que no sien descarat.
Other van aspirar nos
l'estrain a n' al pou
Vil van solatarnos
a sei y tots quants van
Van condre a quants eren
qu'ell los dugue Ney
Van condre als que fague
mocedades per reg.
E' mort que m' se mire
que m' són salvats

(Vive ell 2° en roare
les foren fonsat.)

Fam. = Porturka. (Porturka ap. la vallmaya) 187
Mira. = Sesquichos

foren per votar.
Fam. = Gentius y porturka.
que? pugnar. triat.

(Vive en novar en fructs y verdura)

Gentis la barretina
panera de turca i tot.

Fam. = (Vive en resultint la foren que li foren
cadas han juntas la foren y el dia foren)
Fam. = Lo entrem. Hi vives.

Fam. = (Vive la foren y iuu)
joh! que ho tenim tot.
En vore que els alegrías.
Si' passa sentenciat?
Tren... quanies des negrebas.
Tots encantats.

Mira. = S'olen capa mis cosa?

Fam. = Que ja deixeix na plana.

Mira. = Doncs noys; no forem nous.

Fam. = Adem' vau. (Viu en los miragros)

GIRO A

Fam. = Túrus, Túrolito.

Fam. = joh! j'vau? Hi jo actiu per la fore
meu descanat.

Fam. = Descanat!

Fam. = Hi perques com es tots medos

ja si s'oll le fondo del matz

que per molt ofar que li resulti

potest una? egli vocat

y sempre es un gran descanat

des consciencia lo pouver

que li resulten del matz modo,

que que hi s'oll i jo, lo compaup

Gironell! No te compaix; tot le poble
te veu com eres q jo t'equal.
Gironell! meus meus lo mestre meu
Gironell! No, aquet hi està agat.
Gironell! Porej se tracta matadura
jo somera i respihard
jo que va para a la misma...
Altó! jo que tot plegaré
Fiquir le de la moneda
que tan estava acanyant
per encarrerat del Gironell...
Altó d'obrirme aquell cas
ab una porta fingeida
abreba se roba i Balí!
Jo ho portat ja al lo mestre
q per t'que lo li obreverat
hi bastigat dels ulls la dona
q ho mira tot met q olar.
Pòs, però deixant això am
q encaix a n'altre cas,
expliquem, lo gironell deu
que us heu pogut arrecatar
qui havent trancat lo guerra
q haventos per qui adreçat
tan obtemperat la partida
que manca l'apòstol, sita
tot es mort q les maneras
que a més de no n'atindrà
per les tropes q en veïan
en tractar i en començar may
l'aguerre en cas, q en vistes
de q que lo li obreverat
tan vist q això el cap q al darrer
l'acabard fent las paues
jota! d'gal bon de fer las paues,
i no han de fer quin cap!

Gironell!
lo qual n'el mort no n'el captiu
les nobres, aprofundat
les obres per fang i a costat
no tensu engonyas. jota qna!

Gironell = s'com al gris? q, home; ja era
mentret ab los rebentats,
metre aquell tactat en Penedès,
q no sé lo q ha fet
expliquem.

Gironell = Quan de la nitina
jo ving a las vides suauas,
com tu sab, per no encarrerar,
ello hi es una q no xica matat
ta, com en laus ho mava,
en blau d'encarrerat a cauall
com un edecant deuria
també per q farat de dalt
no ande a fer las mua onda
q allorriar vad passar
que tot d'una copa en l'escena
q els reis mirem, i matxat!
vivim que hi a les ratons
ab lo alti propi, q'vra i q'gat,
q'mentre l'escena q els mestres
lo feren l'home per salt
els friends a fronte en l'escena
lo poy far uns tracte.

Gironell = d'alt ouell sole, aquet tracte,
Gironell = no ho cupon, ving d'alt engabiat
com entea, qo hi ha mis medis;
i en darrer l'escena q'gat
dels mestres, q'heu des parades
de que mestres sublevato
copia l'obriga la mestrança
n'com ni els enfront, cap mal?
volviu portar q'ell en darrer.

Gironell = q'eu ferar son un got
Gironell = ferretochi; vas plorar d'ira;
q'va dir que no, que may
mestre ell virqui pot pronostic
lo que es per ell afrent tel

Gironell = q'que l'mestrança,
i dayan? Ell al fi sera
tot lo que q'volega i mestrançar
que ho es valent. q, afecatati

M. salí a por que dírte
que no te lo sé.
Guru. — ¡Malo! Cabrit
Guru. — respondió amado, — Parece
que eres un mono allí baix
entre tantos de feroces animales,
que eres fermoso con este gato,
~~que es un león~~
que es un león.
Pero recuerda aquell pleito tancat
no fuiste el que los contestas
de que contra tu hermano comparsa
no fuiste tú que la traxiste
ni en el 2º en Veciana, a las manos
tuviste peras comparsa
la reina se llevó.
Guru. — ¡Mal humor!
Guru. — ¡Quisiera ardié!
Guru. — Yo te diré otra
que no sé más que mis amigos
y tales que es la muerte broche
bolsillo del 2º en Veciana.
Guru. — ¡Ja! ja!
Guru. — Un figura de fuego, afirmando
que el 1º ha llegado allí
que estaba en guerra con los negros
que el 2º iba con el mismo tanto
plorando como andando suy nadas
y no ha rendido cosa un rayo
y ha donat ordenes a los negros
que mestros y estaban endoaguant
la manerera de rendirnos
con deshonra lo sublebrado
no lo toquen ni me fil de roles
los caprichos que son al campi
¡oh! Bé, ooh qui el misterio.
Por lo que yo provocas estray
que tenint a don Niciana
Guru. — del poble los de dalt
te no entremiso y no te nisa
se lanza en libertad
como si no tu pagases tel color.
Guru. — ¡oh! Bé, ooh. Aquí venís
los avíos del pueyo lo graven
por el d'neglect grand gato

que es vergada, — P'atorta
P'atre uno cariñ p'le de val.
Guru. — No soy capaz, — Tú eres arturio.
Guru. — como que te p'ordene tu amo
que salies allí para la noche
conservar p'engas temprano, — por
que yo te p'aga p'esperarlos
por ni vengas con relatos,
no soy així mio que corra
capa a ca'n Veciana, vos
por la part de l'horta non p'igüe
escalar amunt, flux lo paus
perqués en la portada metà volta
ab los sols en peñeta cosa
y los bordes de la negeta
que si tens sols va plorar
los dos capes a la montanya
les donas el escud, y si plora
recado allogatlo a leones,
ni te moverás p'oyas el barranco.
Guru. — Sí? i' d'abril no faríos?
Guru. — P' no ools allíz cigrangs.
L'abril matin' una sorollata
jeff' una morsca p'ot matar
que no s'quedab los q' batentes
Cans a cans al mitjà del campi.
Pero en Veciana sal l'hone
que es l'abril, proba li ha dot
de que n'el díu una cosa
lo cumplid' sense faltar
y està i p'atre que tremola
con la fulla el arbre.

Guru. — *Naiy*
Guru. — ¡Stora?
Guru. — No, rey, — Paro que arrimba
q' p'atig l'ana o' acordar per reb
Guru. — Dijo donates, fins a la vinya.
Guru. — Els dies tot quind si vindri's. (Vendri)

111 Espanol
de los mayas y sus costumbres.

Toro. = jayay!
Toro. = s'gau?
Toro. = La Yorda que ve olas.
Toro. = No buscas pueras que estan tambien dentro del convevo.
Singu li jut por ays mal.

Espanol
Los mataderos, la Yorda.

Toro. Poco dia y poco horo.
Toro. Poco dia.
Toro. Bi si? Z dientes?
Toro. ¿Como te vienes la trama?
Toro. ¿Como dias?
Toro. Linda mola.
Toro. ¿Como te vienes l'anunciado?
Toro. ¡Ah! Bi. Mita uclor.
Poro ke vinguit araa
perque al quattro mola
que a nuello tremendo
m' ha dit no f' m' m'k
lo en' kaua despertadas
memorias des dol
que... Rayna mult' nime.
Des pare piadat
ken con que no raya
per d'kka des f'k
3 que ponas? Expliquame
¿Como?
Toro. Que ho diguen tot.
Otro y callado no
perque es horrord.
Yo enro am' cuore
m'lt rica?
M'lt.

Toro. Lo mas bono dell'acu
des toro del anterior
era y que facian
nos brinque des totto
m'lt grata a las personas
non fructo q' m'lt m'
No t' m'lt des personas
que no pienso.
Al. amio
Vivian a casa,
con rot de dolores,
le ro del nuc' jume,
no pares totto
yo que f'la'k'li en
cauado ke' p'cho
y el motor de casa
totto horribl q' totto.
Toro. Q'ho Rio tot con rora.
Toro. Poco p'k'los q' lo q'.
Toro. Q'ho pares q' en r'vunes
q' era y me' esp'o
era mi pobre pago
volgut des totto.
La traumaca cara
m'lt capo en m'ltor,
y ell'fins al te f'nd
des ser copiando,
per bo y un sent'kma
teniente totto.
Toro. Poco yo q' teniente.
Toro. ¡Ah! Yo a totto.
Toro. Q' pobre del pago
t'rau' m'lt o'
per ays des pagos
m'ltos des totto.
q' des l'arguimient
los b'blan a q' des totto
y que an'cadas des totto
dormidur' no totto.

le doli y la recaba
orejentos estar sol
y enfront l'angulo
restando p'yoys
cullas y arribaba
florim y rincóns
obletas de aquello
bucato y unra, d'on
Tollmier, uno culturero
Joh! Esporat boyado.
Sic fauor se sabioy
lo segund toti dori
Hoy era l' una nome
l'mo fill de dabo
y d'ayaz q'la fari
los ocllos fenes toti
raroas que le donan
estolas las gafas, q'
q' el ocllo que es en cap
contar las rincóns
obletas des aquello
ducato y unras d'on
y à toti ab la puerca
q' un gran beato
hi fayos una raya
tant' mella de l'or
non dubito ab l'or
de ruyalos toti
per si amueles Madrid
d' pañuelos y tristes, l
jollecuras l'avares
Guru. — Amorq' y traforo,
Guru. — Chor' estabas un q'p'ro
que no abrav de q'lo
no Madrid d' caras
un mons' t'rayor
no obvio los los p'ro
y es alli q'gont p'lo
t'p'adas las coras
ab negros o'los p'los
garrotas al mor
q' prenci' toti d'lo

(6.)
191

q' mas d'lo d'encionare
per p'raga de toti
Guru. — Pedro, aci!
P'ro. — Yo ali' en ave naci
de marbre una estatua
sangre al la fronton
gloria al meu cor
mirada q' meu nome
golpea q' alle p'los
Miguel a suya Paula
autro q' malta d'los.
Sic q' una parada
marcar era al l'or
q' de l' orno l'or
mori' apagado toti
q' a l'or q' d'los
quiat' para que toti
que los mandos deya
hoy arriente del p'nt
anacolus q' p'nt
buscando m'olto
secreto a las arcas
p'nturian por toti
q' tem l'argos, hora
now se exaltis cosa
M'olto' now q'rgan.
Guru. — Barcas q'los mis
Guru. — Chor' des canas
los q'los illas regata
toti q' adamontado
q'encionare lo p'lo
q'z la p'ntura las p'las
se encuenca q'ntau,
lo q' el aut p'rensean
que la dona toti l'or
q' alli entro le llamas
se'i rendido q'lo
q' q'funda q' Madrid
golpea por enci' q'
que los mandos deya
hoy arriente del p'nt
andores, o'los q'los
manabas m'olto,

seus deuersos del cor
le trint y amors del ples
que que y de la manta
mudant d' intenció
seus may sentaportes
en tota cor del front
d' una frasca a l' orilla
l' abagat lo fons
y al homen que d' allibau - q el vins
entraient del pell brach
Jordi - Pot per fer matarlos.
Jordi - Per traerlos meus.
Jordi - Vamon ja del cor
craig perdevan al menys
que no obreys obreys la pena
varia deuress' l' amors.
Vos Madres del cor
van d' onys resoldes
que n' ali no enuen
met en l' herba d' on
anant a portafletas
el bonet de Montsugui
lo fitz a trencar la teta
d' un goitxer a q el fan
passat los tres dies
escrivid per morte
Jordi - I' sent Jordi, quanu Madre!
Jordi - Va se au traestorn q est
Jordi - Si Paci' que acaro
no ho enys per tota
q com' l' or ocella
lo fitz del rei con
los cameros. Els ven
los amors a lo front
ni me fitz restava a car
y va cada cosa p' nos
y tot q' aquells fedors
fins que comprensió
lo fitz van desmali
per tota aquells vi
tots perdeva en la gata
sophia. Quella de dia

per q' may progressar
torna q' als labregos
Jordi - Si Paci' no riuera.
Jordi - q' el mes ja es més
Jordi - Una merineda Paci'
de pena q' dolor;
va morirse Paci'
d' aquell gran dolor;
q' le q' de mai jume
quedant reb al mes,
perdut a la ruina
ab la ruina
q' el nostre amors ples
els vegau les caues
de front cercavols
en la cil figura
del paciseros
que portau la manta
que eren del front
als Madres d' aquest poble
q' don' em naçó
lo eniu dirigir
seus fitz may ni un mort
Jordi - q' no van bocarlos?
Jordi - q' els l' han vist no llanta
Jordi - Vam auga bargau q' bens
q' el bens per tot
Per ell a la guerra
men' q' men' esper
queu per don arribat
al fitz del meu cor
per q' d' allidors
a n' als batallons
que se Barcelona
muriu a la cor
per batir la execta
del ray super ell.
Per ell van rebans
lo fitz del meu cor
los Madres d' aquest poble
q' ho van rebat tot
q' bens aquells tens
batall misterios
que dugue la manta

fins arriant del portat
que se s'ha parada
y dient tots en mot
que pudentres quant era
mas d'hora i so al mes
y el jut tot engruix
de ferme i mua en
l'argen. (Munia regal)
Tura. — Siembla ratiu.
Tura. — Yo us oig riuar al goig.
Yordi — Bouuu...

SCENA 4.

Los matadores, Ullimayre.

Mina. — Ullimayre! Yo venu.
Tura. — Calleu! Yo venu.
Yordi — Calleu! Yo venu.
11. Yo venu all sabia
perdon form tot; i
Sofred, 11. Yo venu
sabien lo que queria.
Mina. — S'ha d'heur de querer molt;
Yordi — Per, res no tenia.
A Yant Aliguel arcangel
a Yant angel gloria
a Yant portau valors
a por los peccatots
a Yant Aliguel quer form
a los peccatots tot
a Yant Aliguel arcangel
a Yant angel gloria....

(E) illormentant y oyent
ser lo baix, yo a ona en
canto se proximi a gaud
s'ho una roca?)

Mina. — S'ho us deya la mida?
Tura. — S'ho no sent? Yo oyac.
Mina. — (Ah! aquí hi ha mister.)
Tura. — (Yo m'lo revelaré.)
Mina. — D'as allòs; a la meua
y yo li responso.
Tura. — Ah! Yo es de la rifa...

Yo v' cada saber tot. (Yo s'oy)

SCENA 5.

Ullimayre, Tura, Yo venu.
Tura. — (Ah! que?) que te a pena alguna
que a negro tant captiuat
Mina. — (Ah!) que espido desesperat
les tintades moltes fortuna,
Yo m'lo que del maniqui un mot
que no m' a tots nos'n oy
nos'n v' resulta l'adag.
— Yo t' q' l'encra mal tot.
Tura. — Per qu' en? Dijeron? Qu' s'pasa?
Mina. — (Ah!) te he preguntat? Pobres,
o que no cosa que l'apren
de venir aquí ab la frana
de don't que l'avançau
per n' q' medir salvar
y enu' del per compiar
com havem vist clar després.
Ullimayre. Desp'z hom...

Yo tartava, en una misma
que l' magatzem no sustent
y que l' reb que corig fer jo
hi avançau armas, fables,
y ab tot lo que la ley cede
miquinera fer només
Yo t' hom; no n'gina ruda.
Les juventut est l' patria.
Tot l' Arxiducho.

Per may dia fer ardo
que s' a catalunya, solatori
Yo ha vind lo fi. d'ont q' vau
y tot perquè sens pechar
un gu' i fini un percor
ni n'gina l' entrebauch
per q' de l' 22. Tot perquènt
avui que m' narralli sed
capitols, exaus fills meus
y v'iste l' ell' compadiet.
Yo, això ja ho oyig. M' n' tramonto
acaba ab ontra sat-los
y en portau tots de monar.

que qd' puo d' arriba a creueraula.
R. Don enganyant me i m' i
la gloria ab ell enriquint's,
que segont' seva' perduda
lo que s' havia' i ten magis
y tenent de manga francesa
i intenta' ment i pobretat!
per cobar la ciutatet
que avas en perda de payorda
Vbo! s'le red' trobar mal tot
quau' red' en ha salvat am?
s'le red' i voleba a fer rebò dona
per falla' ab' juntar un plà?
Tid; vno suanya en la guerra
que mangia de la milicia
s'le vol' reclama xusticia
i' ja que te far' t' a la terra?
i' moltas ab' lo pels' ruy' fai,
que hi ha aquí en valencia regny
q' que ell' l'obri' per fangista
te aquent auçedet les' deca
q' j' un regn d' en treina
o cap' l'aguarda o' t'encant
mata al q' de matra gent
te los bonis catalans.
Elevons uns canjars i' valls
les noyes haures i' estretell
y empri' colores trovar
que' es m' cred' lo rey que' l'poble.
Tid; ue bonica ab' mei;
que no en fort i' far d' enginyer.
Hi no es fort no grecyan
qui no pot mortir qui q' qued'
Dediqu' les' frances gloria
qui haurein pogat conquerir
q' que' s' des' sus toros
i' esperanza de vitoria
Hi'n treinau, i' aquí Espanya
P' hixidada frances vnguit
s'le aquent rey que' s' de en qu' estat
la corona d' Alemanya
s'le que' lo rey' q' g'rra!
too' sol' q' ten abandonat.

Vivir un brono y té un brono...
¿qué no n'hi endemés del brono?
Yura - Poco allí vivo nadie más
Hermano - Y reg. 100 pares y mas.
Mim. - Mucho; no contó al un paro
que tiene miles de hijos.
Yo no espero por los demás
ni tampoco respon por los otros,
pero que avante l'entiendo al nobres
yo te diré l'entiendo al nobres.
Yura - Yo entiendo como se les va
yo est' conciencia, 3 grados fui.
Mim. - Yo entiendo como a tu tan sacra.
Alentando a la voz, voces, (que no soy)

Escena 6.
Un mediodía, Recamara.
Vicía - ¿Qué es lo que eres o destarte?
Mim. - Hola, Pepe Marsh, ¿Qué tal?
- Tú te ves bien, mi hermano
- Tú te ves bien, mi hermano.
Vicía - Sí, tú...
Marsh - No me pongas en la pena
- porque él también se ha pagado.
Yura - Hermano. (Por la campanilla)
Mim. - Sí, tú, mi hermano
que soy yo que hice a tu abuelo.
Vicía - Dejalo aparte o lo que sea,
tú no tienes razón para ser regla,
mucha de veces cosa l'arringo
a querer a cosa o otra cosa.
Marsh - Pero como pasa l'arringo
que tú sé, si me entiendo de encara
- porque sé a dónde sé para
dejalo Mazgo? (dandy que no basta).
Mim. - Mirá, Recamara... oínguadas
que yo soy yo que hago
nada más que aquello what
cosa del Madero lo recuerdo.
chinga la mala si se pedirlo o trae
l'argata lo que se le da
por si se pide por seguir
y te trae con carillo bas
que en aquello more lo que sea,
no entiendo yo al venir con una,

nue cordas quan encara
no haveriaigut lo temporal.
Vic. — No, acabaro. De capa manera,
no apart deixant nus bigant
lazaren que doron just
aqueut procedir les fites.
Mim. — Ahuy, que no li trovo, so
y à de us juts al cor d'hort
que s'avançay l'pauma una,
mas jo que veig que al aida
salos al meu, un malaltor
li deixa perdre com res
aqueut bojal, aquest pre
tobras. Pode que sia deuoro,
Vic. — Pero estudi com crech que esfa ore
ja tot conos i sigut d'ofici fons?
Mim. — Que jo n'ho, aquesta spaca
no matant al fill per l'hora
Qu'oreu qui propi a la p'ntanya
diu de part meua a l'horta
per l'horta d'ell y l'horta
aquesta noya d'n' al bosc
d'hort la van ferirer a nostres
mentors, no s'areu que li vostre
deixarain des formes fols
y en barri l'indult a compta
des las noyes reformadas.
Vic. — Si aquello fosa la entauada
que ja m' vareu dur la proposita
a que fou envirar-me y propi
que vesi a parlamentar.
Mim. — Per fervor de nro papa
bastau raldu en gran acopl
que ja qu'or l' hora arribada
del obit y del ferido
lo suu d'ens compassio
o per tota a las vegades,
Vic. — Ilo pot ser; jo vay prometre
no atacar als nobel-lats
fin que jo n' sonet pactat
perués n' m' es hora admetre;
y això veig que sei las llug
m' iòndemna a n' agafar allor
y primer que a n' al millor

me deixa partid del reg.
S'hi partid, s'hi partid de l'heret
— Viva Espanya que es tots uns homes
spedida a Xinga que l'heret
y el seu tot y els d'heret y l'heret
i en tots q' aquelles oracions
ella de tots vendeu l'heret
tant d'ocentany fons p'ra
en divers glas y fols afecys
de gent que en om començ
y que en fe d' om maten
de m'd d' om altres en defecte
Si ho que en pergeu d'heret
en l'heret d'heret d'heret
may romp' contors y sig que en m'na
la tota segurament que en l'heret
enciuadu en que en may me
el sortida a l'heret illa
que n'hi com en rebre
el tant carregu' d'heret
E questa pobla oracions
tant grups tant elegys
tant fins y tant bon'coga
tots los matxos harmonia
Si n'hi tens q' gombris d'heret
Si qui es calmar a tots l'heret?
Les deuana, ja en fan soll
la contra felicis far sella
Si los m'ts d' heret galdes
que tindran apropa la llar?
Illi en voleu q' compaiys
que las hanys en confundes?
Que ray? Lo partid? Lo anticres?
Si que li doce en com partidam?
Illa nobles, part de moros
otacions o p'ra e... m'heret?
Illa que ha valent anca q' partid
U'm la brava q' dat l' heret
les familiars la bany l' heret
y ell no poneren l' obediencia
L'entendre tots sans indigne

que es porfi i tot a gressar.
nos mirex aprofundar la llan.
quasi ha aquell lloren tant com
que el dia salga, jamay lloren
pero haes tot, li haes dat
patria nostra q' libertat
hi encara mes en germania
n' area tot del arri q' plore
per que se que es all na reb
deixi q' llores q' deuils q' cap
mes no la longueria lo con

Voces. — Ibla! q' n' es el oritzat Minaya
q' no mide cosa de morte,
q' aqueles noys tan felicis!
Mina. — Com es viva Parcer seu apre
q' fo al tot q' se enemist
com es viva la q' nostra terra
al tot q' que en fera la guerra
junto q' heros ai fabrich
no en cult encaro faud mal
com es penderas los dantz
q' aqueles pobres eritana.

Mina. — No so un original.
los funda la escotora p'ke
liura aixim; n' deixa en
elgent que que genera
p'us de llores, q' d'as mani la
p'nciar q' son le oport
liberaren per Plaza als nobres
aqueles mes que los plens oport
en llores regir per Pescador.
Voces. — Ibla! vocacion, q' haes portat
el m'lit' bat arr, que han venient,
cuyant tota la virtut
que ha mort la fe en la partit.

Mina. — Partit! q' ha crech en cap,
liberaren los oids exhortant,
q' nom que vi q' q' d'los rey matato
que se q' d'los d'los ha reb
q' d'los q' d'los q' una sociada
q' nimio horuradas per les.

protegi al no nos des fi
q' son l'ennemis de los Madrid.
cada dia les q' d'los d'los
~~que~~ q' d'los d'los la ley
q' d'los d'los son del ray
que mentrex denysen lo con
les rancos q' en el riger
maternas germanas q' amistis
los en rep'nos enemistis
bloriant contra dolos
q' d'los d'los q' n' marian
lamblandos fallas o frust
ben armentat de las batales
el bon conuit que q' d'los d'los
Mina. — No us pude contradir q' tan much
Mina. — No abusone partit.

Qui 't' la Pinta.
No partit portare la guerra
q' la guerra no portas tot
Mina. — Mina teniu bon corat
Mina. — Q' d'los d'los q' d'los d'los
p'ro nosaltros... le poble
q' has des matar tots per ell.
Ibla! q' n' q' mirev torname
q' aquell angelot de deu
q' teniu farquant miea
de abb' en tot. No dormire
q' aquell p'obretas iupa
q' quedant en el b'ort
totz los que q' han rebat
jo ordene p'or quanta p'op
que d'los d'los q' el b'ort n'c
q' aquell que ha mor encant
pari marg' q' q' q' el b'ort
no cumplidor q' mua deu. (163m)

INCESA 7.

Minaya, Gururith.
Mina. — 52' ha's rebat.
Gururith. — q' men q' fallan
Mina. — No m' fallava, res n'c
mag' fallar q' d'la que dies
Mina. — No m' fallava, res n'c
q' d'la que dies
Mina. — Baster. Viva p'op
p'ogues q' arrengela q' d'los d'los

Fern. ¡Señor?

Maria. ¡Oh! ¡Marter!... (llorant al col.)

Fern. Maria. Que no oíz díz en Robert noreba.

Fern. ¡Ay! ¡Gracias a Díz q alle suerte!

Fern. 2º has caygut del all la vena?

Maria. ¡Ay! Mucho! Pineda l'úmina plena

de penitentes amargantes.

¡Esto es qui es fill de Robert!

Till d'unes gomana suave

que Díz i los glorios recia

los díos d's, u' estido esto

/Pobre Marte!, en la agonia

me ois seda aguant sin fill

con el suyo p'ro p'roble

en que p'ro oviu'z el que díz.

Hijo n'ros son a' mas gomana

estimava', ob tot lo er

vais qu'ra' estimar' ab amor

lo seu fill, y para' la domana

l'amor b'co sentit per ellor

que per solas' d'eu' p'sible

jo mateix meti aguant fill.

¡Vid n'has oist me negra estrella!

¡Oh! M'rig que cono' jo imaginar.

¡Oh! 2º bendic que! ¡Vid que' n'el meu

beni! Y o'c' r'aport' l'aport'

con lo d'oro? H'c'amp' de riu'nes?

¡Vid que p'us' las escalar

2º un castaflete y que l'hera

de tot taqui ab ra' d'hortura;

Mary. Y' adio' p'mas, igualas

mis felices a' me' bondat

Y' o'c' del oriente de los matins

morn' ben, me' no es justicia

que de quedi' jo de horata,

P'ent' jo p'mas igual a' tu

que jo' he b'ndic preparat' tot

de d'igas d' pingüe u' u'not

y uno de rebra' r'os singui!

¡Oh! T'onez aguat' me' herata!

2º estimava' ab d'as' amors

que jo' te aveya' p'ecu'as d'horas

que mor que se' q' p'ecu'ias
Yo h'c'ap'z oist no malo instante
y' o'c'el dat' m'ltas segadas
y' te aveya' cr'atura das
el a'cas' t'ene' malo f'cas.
Me' d'cir... Las m'nas emperta
d'armas, l'anguiy l'acumyar
monedas p'las' P'atcas
de saber je ab m'los contra
qu' hacia' ng'at' fr'ag'os
contra la p'atca, y el om'ni
que jo' no'fite... ¡Oh! /G'om'os
de salva' a'ux' nostre' hom'!

En lo moment que se' m' probi

lo que 2º ell' respi'to.. /Gu...

Fern. - /V' de mi' estigau' regar

Maria. - Por que' far que' se' desprob'i

les j'afici'as humanas, je

que' m' sento' al er' la D'ida

lo que' h'c'iz de color la m'ltas

lo que' no' s'porta' con' lo'c'

Mas' de cap' modo ultraf'act

may' los memoriaz reg'na

lo'c' lo'c' gomana'z est'ni'ade

que' o'nta' i' n'el al' resp'ont.

¡Oh! /Z'ois, el reu' en capella

que se' Díz l'envi' aplaca

me' consolari'z que' h'c'ca

lo'c' lo'c' al' about' en ella,

lo'c' si' me' por' f'ncas una'loz

que' desprob' se' se' Díz

que' fu' d'ris' si' va' lo'

Y' n'ac'rib' a' cas' e' emp'f'as,

Maria...

¡Oh'ca'!

¡Gu'ro'?

que' d' aqu'i.

No' f'gas res.

Yo o'as' f'ntimo' l' d'ronte'

per' d'ia a' cap' m'lo' l' q' d' intato.

Bocana 8.8

Yer matador, Robert.

Rob. - ¡Ah! si vos molar? Y si ab ou ellor

Mir. - Carrinat sobre agant horo.

Rob. - Si; molar si Y ferreus horo.

Mir. - Y' callabimur y oviç' asufas

lo si qu' oviç' hauri pugras;

prime oras tot licore Marí;

cam' passar lo capaz d'ella

y oviç' horo una arruga

de ferma fluvia cam' funde,

y horo... tot que lo corada

esta' horo apuntalada

que nro...

Fern. - Si si! Digan frances;

Si po' de portales no nro

los o' paures mula's tot

Rob. - Por nro' mataganysas molt

lo que d'los parlantes mor.

No hi baixar con oviç' d'oro

y ahore' ab manys brindis

y tragant y onra' solant

No volen embreteneros

a' caravanes d'los robins,

los oreus con' frangueysa

reus que lo ferme no esca

sob' o' y tros que i' es autoritats

Fern. - Donde' nro' que onra' en ellot

2 fer se' ministras, y po'

men' jor nro' queon' portala' Galle!

Mir. - Pues, oviç' d' ayudante agants

Mir. - Matanis?

Rob. - Po' nro' han fet' discri's,

diqu' lo tros.

Rob. - Donde' tot seguit,

(lo tros lo geles para si po'

xesse a freblellas.)

Mir. - Mir.

Fern. - 3 Quis?

Mir. - Ofrecer lo que han dix

Fern. - 4 Po' d' me' proponti. (40.000.000)

Fern. - ¡Ah! Si; Y' dixi' y' me' proponti.

(los 2 van y Robert los miren

marxar, com' volent pañetar

el tros capa' nro' p'nt' 2' olla.)

Gema 9. a

Robert, la v'rdad y v'ria' gloria.

Rob. - No importau re; se crechon

que no es m'or tot lo d'ester.

Yerda! Digan.

Rob. - Mi' asperci'os,

que onra' a los gloria.

Yerda - M'or fare per quant ho' de culgar.

(dicho en guarda' d'horti)

per Y' tros tot; ja' tros m'or (horti)

M'or blanca ab' un' asperci'os topat

de un' drap de li' que un' rote

est' de vidre, plor d'argay)

Rob. - Soltant van gloria.

Glo. - V'gl. s'tu' agu?

Rob. - Soltant van gloria?

Glo. - Si' lo d'hortanya

d' porta a' n' al pobres d'los

arropi, y un' parral d'los bocas

de los n' dels romanes,

y un' cantarel d'los p'nes

que que' s'hi passa' autors, q' p'ns

lo v'rd y el coll hi' ameca

l'hi' r'f'orosqui. (y' p'nc' un r'c'e)

Rob. - Si' o' nro', que' s'or se' en abrion,

com' que' n'hi' asperci'os que' g'at'iu

no m' o're' sonar ni una gata

los p'nc'at que' p'nc' p'nc'?

Glo. - Das' li' torneus Robert, d'los abrines,

tot q' d' angel que' s'hi' n'olo.

Rob. - Yo no abrui; yo se' gloria

no nro' que' p'nc' a' n' al p'k

and' cor' los r'c'e, nro' r'c'e

que' d'los se' f'g'oraz. (y'

f'g'oraz, perqu' a' f'g'oraz

els p'nc'at tot' los r'c'e

com' l'nc'ell 2' acor' que' lo' tros

no f'g'oraz p'nc'as i' su'lo.

Y finches fan lo Manjo d'ore

que nos dan que no te alle m'ore

Glor. - Vay, Robert! Gloria d'abril

No right fer t'oy y per mi

y per tots, la paxio toya

que has ullpro lo t'oy apart!

She fer Matrimo y finches adi

y de faut odi que t'oy finches

finch d'abril que que paxio

vid lo t'oy finches d'abril

que t'oy finches que agus a lo t'oy

d'abril d'abril encant en xoc

homen d'acaba d'abrilinkes

y allatons, i que d'abrilinkes?

Si gaudi lo que han can canca

y lo gaudi d'abril can canca

L'aguan d'abril d'abril finches

trinxer ~~canca~~ ~~canca~~

lo ventura que d'qui know

y el corral que d'qui aquell?

Rob. - En blots, jo no vull d'abril

ni lo blots ni no facunt

lo seu amor, jo no en ego

que cada lo meu amiguer

jo no en ego cosa por cosa.

Davant lo que en el hi n'hi

lo riuq pels lo merda

que en les bates d'or, no v'hi

lo meu orion no slanta

lo ova de xoclo que d'qui

parades d'abril a d'abril

per mi al que no me abroix.

Jo d'gloria! bronce! lo viva

que no estab fin cans d'abril

per finches viva d'abril

Y jo a lo blots lo calent

lo bros de d'abril

que hagu d'abril del blots per mi

y a los les canas abraix d'abril

Bells miti del t'oy amors bell

hi v'goi lo que v'g'lo. d'abril

que t'oy lo que v'g'lo

coyant d'abril d'abril y gaudi

a los lo v'g'lo que v'g'lo t'oy,

Glor. - Vay, Robert!

Gloria!

... Les ordres

Glor. - gaudi per qui jo amo matador,

primers que v'g'lo t'oy

lo canarre que mil amors

al ab, n'g'lo finches d'abril,

n'g'lo canarre, en t'oy

sets amors del t'oy t'oy t'oy

y defensor del fillid q'blies,

los fills d'autorn d'autorn q'blies

que no me moriria q'blies

en tu d'espresa d'abril

d'abril d'espresa d'abril

g'loria!

l'espresa! Pot ser paxos

que que d'qui nobles d'abril

en d'abril y d'abril

com aquella l'espresa d'abril

que d'abril d'abril d'abril

Homen d'abril, d'abril d'abril

Hi l'espresa es lo que d'abril

deixat, constat, sempre sempre

en tu d'abril que me desparte

q' en mio habi en lo sonris

que gaudi de v'g'lo lo v'g'lo sonca

v'g'lo al pastor lo v'g'lo.

Hi l'espresa d'abril d'abril

que que d'qui nobles d'abril

que d'abril d'abril d'abril

With & I am now, & I am
your true & most complaisant
to make all in conference
so we do all here I for all
your time we are here & I am very
much for you no about all the
most consolat...^o

Pab.- Represa Gloria
que aquell que se ha tenido
esta no mas malo, mira que tan
poco al uno peor que que
perderon a los q dieron perdón
y todo lo q qdó es una
acabat con roba rosas
allabardadas del eim
que el fom de la simbra ordene
lo q qdó leba

Gloria - ¡Ja! ¡Ja! ¡Ja!
Papá por favor de informar!
Bob. - Papá por favor de que
se concierte una reunión.

gloria — to exalt and sing. *The Gloria*
is a hymn of adoration and thanksgiving.

... va adquirir un amparo.
Pob. — Gloria!
Gloria. — La sel al poto peuror
primor qu'aguantar.

Pal. — *que es lo que te pasa?*
Glor. — *yo quería, te ver que estuvieras*

an' al que se ande sobre la pista
que quede a uno de los regueros
no mire a un' al para que
yo no te diga si lo intentas
que fuiste abajo, pero creed
de lo que dices... responde

que a que d'od mester emme
e han d'entregosse e la d'oy,
els rebates de l'ordre que queden
del Marca, espars en esparsa
ta d'ha refugi deu nel
temples han estat en desordene
no pot enay perdonar n'ren R.;
pero se m'el be deu en robes
tan en d'orritas, son maldecid
esparres que falconada
tot dar al ~~tot~~ el mes de fills
& en aquant con la cofomma
anglos frances y de la r'nd
en cofomma de uesper d'alga
tio ho uerbo n' may n' ha en
glorio! En aquest dia d'agost

Peter glorioso! Por que somos, Veneravelas
salvo com o que o Salvador. (Leia-se)

Isoma \$10^c

Robert, La Parda, Hiro-hiro.

Peter. — ¡Ah!... esto... es un triste; yo que en el
yo no siento como se pone en la casa...
Dios... no... solo los que confiamos...
No he oido que... lo sientan otros...
Gord. — Peter...

Holan — Ich! Was war das?

Robo. — ¿Qué más dirás que no me oíste.
Robo. — ¿Por qué callas? Tú no das
que pone? ¿Por qué no lo guardas callado?
Yerba — Sí, pero? ¿Qué dice?

Pécora. — *No es falso para mí,*
que yo no sea yo que soy.
Yoda. — *¿Qué dices? Que soy yo.*
Pécora. — *Que yo no soy yo.*
así que yo soy yo
pero yo no soy yo
yo soy yo
yo soy yo
yo soy yo

y andar por qui' ron defant
perque un enemigo preparant
millor no vintos conyundos.
dixi tambièn lo qu' era dia
y enemigo de los profetas
y enemigo de guerra necessaria
lo entro' odi eterno y vivo,
dijo lo del otro mundo
tambièn hont en enemico
y a om es aqu' de demana
y' all odi valent d'aprendre
Asi enemigo contrario al del rey
y enemigo apedant als hereticos
dixi enemigo ab los plaus enemigos
de los originales al sacerdotio
enemigo, contra los enemigos
que lo tipo querian ser per nos
a om el enemigo enemigo most
d' om ali enemigo de Barcelona,
Pero jo se lo... per lo xii;
se qu' enemigo lo ron defant;
se qu' enemigo per los plaus
y si a om aqu' de los enemigos
no en few moves, lo ron defant
Don Pauel Martin Valencia
que jo se lo tempe que demana
cuso pote res que no diu molt
que no l' ron defant al punt
los soldats des Carlos pere;
li dixi' Y enemigo enemigo
lo ron defant d' om aqu' de los enemigos
Y ell q' de enemigo que demana
que ron enemigo bri mortal
fenton ponej' ab uno do gal
per los cordos 2º una alarma;
Y dixi' - Tu has tu lo... 5º q' de enemigo?
Carlos comu' ron enemigo
que ron enemigo... son estabat
y al ultimo ron enemigo.
Poblet. -
So cert, o mida
y' en he for lo qu' he dit eno
1º guerra esplendida.

Y dixi' -
2º ha de que jo no t' recordo
no producio que enemigo
4º ha de que no viva avaro
que ron enemigo declaro
los fiscal y los profetas per
lo enemigo enemigo lo qu' ellos
dijo per lo enemigo de los enemigos
lo profeta and' a Darnius nro
y con el pongo morir
no perque aixo' no digo
10º ha de pleas los enemigos
que se Darnius enemigo 2º en
y ron enemigo de enemigo
me en enemigo de Darnius
moneda que per los enemigos
los enemigos q' de enemigo enemigo
y per los enemigos enemigo
Dontos, cuya vez... in belli loco
que content jo' 9 resto before
Q' goig... una des preguntas
bon' agor' los enemigos 2º en
Q' goig... goig! Demana el maym
rest min' rica que telefon...
fouir es prohibido 2º non
y fe' ana' 1º dinner and' goig
Les fiscos en un gormas
gomer may non' vearia lo q'
Yerian folt le men' enemigo
en aquella tristeza ferma
2º la fonda' fonda... fonda
y hem formado' enemigo... avan
les bindos' com' una mara
el enemigo 2º allen folt mida
Dontos, cuya vez... in belli loco
que content jo' 9 resto before
Mud' puer, jor... fosa... qualcosa
lengua... daga' los enemigos 2º en
Hem... vafon... las dormirias
10º aquella gaanga, (Pone la boira.)
Y dixi' - M' d' enemigo ab enemigo 1º en
Poblet. -
Pero enemigo des contra' enemigo
salvo que sea des enemigos

Yoda. — havia de recorriremos. ¿Qué?
Robert. — Que avans m' havem de recorrer
en lo que ja es cosa nostra. (Tots a l'onda)
Yoda. — Dígas... jo me tollo en re.
Robert. — Tensat per plega y recusat
en cada un delas...
Yoda. — Ja basta.
Robert. — ¡Oh!... (Meyant un rengla en la micaa)
Robert. — Aqui tens des bones cartes
¿Més hi troben? (E tornarà pendre)
Yoda. — Per, est' rebat.
Robert. — Doncs avançar des regnades
a l'alt del turó petat
y l'au del altre a costat
que lleva que ja avançades
hi ha allí del bonch, tens tra ficks
d'una poca d'au?
Yoda. — Sí, una poca d'au.
Robert. — Les espases te dien compaginar
tots endavant i des rodes.
Yoda. — ¡Oh! Sí, persones tant neurales
tens mitius de desenfilar.
Maig!
Robert. — Doncs fechó già cobrar
torneix.
Yoda. — Si, perques perquè no
que tu m' estis empes
però de que tens la guanya
perques si ací tens tu la guanya
avui sabrà qui té jo. (Yoda on)

ENCANT 11

Robert, Giro-Liro.

Robert. — Si no m'hi va? Si... ja hi arriba.
Giro. — (Yorgint del peu)
Dijo ja n' aquells ab l'arrist
de que n' lo que he sentit.
Robert. — Cala i fonda; n' ja no hi poca
ningú del gong de l'organisme.
Giro. — Si n' ho porto?

Robert. — Sí, s' (llorant)
Giro. — No n' fa malo per què
no n' està y aprofittarmos.

ENCANT 12

La matraca, Gururut.

Giro. — ¡Oh! Sí, que t' en conta pallà!

Robert. — ¡Oh! Sí, en també?

Guru. — Ja també.
Meyan! Ja també li voldrà
que no n' now recint la gralla?
Pants que aquí now facola
to cabridat contra Y Círculo
y... no si ha més també li ròck
al tall de la cassonada.

ENCANT 13

La matraca, la Yoda.

Yoda. — Robert.

Guru. — ¡Oh! Sí, veniu i voleu
com mes serem mes riurem.

Robert. — Sí, don't enteu?

Giro. — Sí, s'?

Robert. — Sí, s' (gatjejant)
que n'iv boigs, o no us recorda
que n'iv colla des misagres
que jo t' faig major
y que us fué de dona un dolor
despatxantos per xarrayores?

Giro. — Si, despatxar.

Guru. — Si, que la faranud bona.

Giro. — ¡Oh! Sí, s' (llor a mi)?
Guru. — Bé, que la faranud bona.

Giro. — Bé, que la faranud bona
tot lo que li han de dir.

Robert. — Sí, despatxantos per xarrayores.

Giro. — Si, tenui de rabi... a ondet.
Giro. — Tot lo podria?

Yorda. — (Parece calado.)
Pobea. — (Sonrié, (Diente sin amar).)
Yorda. — ¡Ojalá! (Economizan hasta el peso.)
Pobea. — Otra variación.
Yorda. — ¡Vale! Si, por no más faltar
nunca se va a los señores
de los que no tienen igual!
Pobea. — ¡Yordas!
Yura. — ¿Qué es?
Yura. — ¡Qué van a escuchar!
Yorda. — ¡Oh! Una vez oí decir a tu hermano,
Yura. — ¡Dijeron donas!
Yorda. — ¡Oh! Si en favor
guardarones al padrín mayor.
Pobea. — ¡Guardarones a mí!
Yura. — ¡Pero! Quisiste
que te dieran dos mil pesos
y te denuncie a la torre.
Yorda. — ¿Por qué? Porque
quiero que te denas.
Yura. — Aquí te guardaron por adorno.
Tiso. — Aquí bonito capa trabajó.
Yorda. — ¡Oh! No, por ell... ¡Oh! No, por ell...
¡Qué bonito eres! De un pañuelo que te regalé
(Yera en el vestido de la
mujer y corría)

Scena 14.

Robert, Gurvach, Brotons.
Peter. — Oh! Jacobin jas! Well que? Dijo
que que er bot aguest gabell.
Paco. — Yo vos no diré.
Yayo. — *Just milloz*
en que sed, que yo lo xarridoz,
y fomi entoldoz uno xorda.
Paco. — Primer; son fonda'majors
y jo jodez solo uno xarridoz...
Yayo. — E yo un pector.
Robert. — *Gudas ant.*
Paco. — E dor m'ha insultat, fuit

sentí que tuve que ir a Potosí
que je m' maregabé de dolor
quand ho fayai tout conciencia
y fui deyo mi pere... pacientado
lo vistiendo expecto agravio.
Y, por qu' d'art romper y lo deye
y no lo deye... y j' te tosse.
Pero yo, por ser el mas
pacientado respete la legge,
- Oh! Amor... Tengo un regalo
- Por que en que vale que es amarillo
- Oh! Señor q' no t' bendeciré
que j' te acabare tot seguid.
Siquiera...
- Por qui? Por que manobrara
el ultimo se oí a sus pies;
tal suyo res quebró diariadas
que temen q' de rotura
desprendan cal, tornas, garras...
- De santiago tot brin de fondo
- O te separaran...
O flancos...
- O aguantar q' q' foros y q' q'...
- Oh! te acabe por mor de diez
- Oh! te acabe... Aguant m' orgullo
- Pues q' que ven le' partegar
le' que todo pa' tal des
q' q'

que no hubo o corbadas
que no salio de Mati
y que se dirige por personas
que se han fijado, parlante igual
y como que tiene sedad
que ha quedado en el para serme
coronadas en ordenadas -
Me pide que sea visto con empi
ella para corona y para otras;
nada se firmado, la mano blanca,
y al fin se fija en su aceler
que un solo hermano quedara,
que no tiene defensas, y
que no tiene que dar un solo dia
que no habra mas de aguantar, y de

que son los espíritus generales.
Pobr. — Por mon de Déu! si esto es lo que
quier de servir para el felicidad.
Turu. — Vaya a acatá! Y martirio.
Pobr. — Y si yo expreso que a tal punto.
Turu. — Pues sentí la agudeza manzana
de podernos traer a cumplirlos.
Turu. — Vayáis de conmigo pagarnos
el favor que queríais la carreta.
Pobr. — ¡Ah! carreta.
Turu. — ¡Ah! donch!
Turu. — (Ah! sal!)
Turu. — Ah! la confirmación agudiza
nuestro amor al rey, como puso en orden
yo amar a mi general.
Turu. — 21.
Dor. — Li dor.
Pobr. — (Ah! Estaba perdida.)
Turu. — Yo soy su señora que el Señor mío
Turu. — Yo General Doroteo.
Turu. — Yo General Tú eres tu...
Turu. — Ahora... tal vez comencémos
y avanza.

Turu. — 210 líneas
Pobr. — Major... andavant... al momento.
Turu. — Pues donch, señores y señoras
el Señor estabá amargado al punto
nuestro que habló por el Señor
y aquél agradó a donch corona
porque en lo contrario nos
no sentimos que lo que él dice era
y Pobr. está pidiendo mil gracias.
Turu. — Hasta donde la de mis señores.
Turu. — Ahora... ten... tal vez que
descansan lo que se ha visto de mis
señores preguntando al antiguo
que a Salvadorino a Franco,
que no estén por seguir
que momentos van a ser recibidos
No faltó que la señora de la señora
Pobr. — ¡Ah! si ayer se quedó reciente

Turu. — ¿Qué cosa que serviría pagarnos?
Pobr. — Tú eres... (Dijo sin pensar)
Turu. — ¡Pobr! ¿Tú eres? ¿Qué diablos?
Pobr. — Mi señora.
Turu. — ¡Ah! no estás loco!
Turu. — ¡Pobr! ¿Tú eres que a fin de cuentas?
Pobr. — Tú eres... De un amor no dolido.
Turu. — ¡Ah! no eres ni cacerolero.
Turu. — Dómine misericordia mi señora.
Turu. — Que has de hacer mi señora.
Turu. — Yo te he hecho mucha pellizca,
has oido mucha gomina nostra
a mi en Veciana...

Pobr. — Esto lo que donch. (Dijo sin pensar)
Turu. — ¿Tú eres? (Ah! misericordia)
Turu. — (Ah! misericordia)
Turu. — ¡Ah! misericordia! (Ah! misericordia)
Turu. — La clara de agua que argüen
hasta tener los dientes.
Pobr. — 5.º.
Turu. — 5.º.
Pobr. — (May!) Donch fui lo mas regio.
Turu. — Yo q. donch una sorpresa
contad que se faltó un much
lo que solo a mi me decían.
Turu. — ¡May!
Pobr. — ¡Ah!
Turu. — 5.º donch home?
Pobr. — Donch.
Turu. — La clara.

Pobr. — No por mon de Déu
ni por donch que a mí
pensar que en quedarse potre
ni un poco agradó recio mis
cabeza... no sombra a donch
por lo que por hacerme donch
Turu. — Tú eres... (Ah! misericordia)

Pobr. ¡Oh! Yo que? haría desfuntat
al trunks sacrificio (Dent los dents)

Guru. — *Amor*
yo soy un corrompi; pero encara
porque no pude hacer organoyot
no bendice ellos al dios de
bienal al pavo.

Pobr. — *sí, del pavo?*

Guru. — *Al pavo,*
dijo que d' aquél no y me
bendice por q' que pavo,
y n' pajar por la corda
o oso fugir... Porque sub
yo no probé en destituto al cap
a dins de una bamburra.

Pobr. — *M' han organoyot!* *Pavón ó onto*
Guru. — *y no sal en vaciana!* *Sal*

Pobr. — *Bastare.* *Y revo d' un mot,*
Guru. — *(Oh! q' d' aquélta m' onto)*
y no me n' vengo ab maledat
no n' son! (Desparas)

Guru. — *Vaya;* aun... deprema
tu, a n' aquél q' que pavo
al los plenos prepararé
Prájico aquél que vino
des q' los rojos volte y p
q' pajar... n' vole, no proba
en destituto

Guru. — *Q' a fe en ho jaro,*
porque ando por en arroyo
que al me uno para uno andar.
Guru. — *M' lo q' yo vayo por q' Dones*
y forro aquél q' se regunda
q' q' q' q' q' q' q' q' q'
Fijo le visto q' teo de rei, (Pobr.)

Guru. — *Encina 13.*
Guru. — *Ultimo capo, Hobart, el pavo*
(No q' es tan malo!) Yo voy
de pavo y tanto a la caza

ver lo que has dit a lo Jardín,
y all tot aquí Phabon pavo
de nos otros q' que al Panorama
dejó lo que se sabia.

(Hach de los señores q' fonda bala may
que van marchant fior que q' person)

Món. — *Món!*

Guru. — *¿Qué li ha?*

Món. — *Ley yo... Corroso.*

Guru. — *Taleuni l' atron.* *¿Qué pavo?*

Món. — *Sí lo sé; los tropas que van*
los apoya atacan l' obispo
a la montaña, y l' avio,
no retira des que vinda
en Vaciana los regicidio
a pendre en Robert à la tour
que V' fará pajar al monasterio.

Guru. — *¿Qué dices.*

Món. — *¡Oh! dices q' que n' vida*
no vaga; a mano del obispo
q' l' pavo brovar en Vaciana!
Món. — *¡En p' q' de su gonzanico!*...
¡Món! va excomulgado al monasterio.

Guru. — *Zauis... ayu en l' entrogo.*

Món. — *¿Qué dices? q' es abad del mon?*

Guru. — *Si; como que V' fermes a todo*
lo vedáis.

Món. — *¡Oh! q'lo ronregó!...*

Encina 13.

Yo matador, Gururut;

Guru. — *Porq'...* *¡Món!*

Guru. — *Per; jas ho n' tot*

y los rabs uno deus quedat.

Y dolor y dolor tot

y orgulloso rey q' n' nos uns mot.

Món. — *(S' han una?) (Apart a Món.)*

m^o ha enviat val de los monitores
en propi ab fa lectura aquella
que dia que n^o al suu n^o en deixa
la gloriosa, qu^d a mi m^o en gangas,
ell d^e l'arma m^o res, segura
per ferme arribar a su.

*Gloria
et nos.*

17. No se os lo call matar.
Yo conozco por confidara
yo te m' eres y sabes
que ni que me lo quieran matar
no por mi muerte mas no te
haceras estorbo por que y para
la novia de tu hermano
que a n' al piso en la cama que
poco al rato te oímos entrar
por dona b' aquella eres matona
tu novia de dona b' no me molesta
y n' al marxant que lo gano prometido
te venguedes aquella a fortuna
y arana.

Escena 18.

~~Scena 1.~~
In matador, il Marrano.

Mar. —
Sept. —
Other. —
Glori. —
Other. —
Mar. —

clav. —
glori. —

glori. —
Mit. —

Moskva —

Mar. -

L'edat moderna.

Les seysen² Parla després de
sentir fer la segona i de la re!
Les dues sacerdotis ar s'alt
que en les capes més juntades
aqueles tres foguerades
que el darrunt del Carragall
era temps continguades
perquè la matemor² fos,
y jo que la anava a baix
al celvor que cosa perduda
les nostres esperances y que
en Recanis² no havia
ja havent oït en poble
seure, oide arribar per la
els claus del cri la les seysen²
el darrunt del Carragall.

4. *Banisteria* *Haematoxylon*, 17
grisea, Schlechtendal's name.
her southwards & of S. America &
of the West Indies & Central Amer.
It has rather short & round
branches & twigs & the leaves
are small & opposite & entire
or almost so. Flowers are small
yellowish & fragrant.

Mr. & Mrs. Miller, taught me.
Mr. & Mrs. Johnson, taught me.
Mr. & Mrs. Smith, taught me.

Spizella breweri Brewster

...so many, so far away!
How I long for you!

...and so on.

W. C. H. — *W. C. H. —* *W. C. H. —*

Bob. Davis 5/16/02. I bought a gun
this morning.

Arkt. - der K. P. B. und die portug.

Wm. C. Ladd *John C. Lincoln*

you must go down to before
you can get you self free

~~W. S. Smith & Son, Marshall~~

~~Wetland~~ - ~~Wetland~~ ~~Wetland~~ ~~Wetland~~

Ami 11 9th and 10th

W.M. - 17102 property

Sugiharto *Yudha* *Prasetyo*
Perwira *Adipati* *Wijaya*

...y que dura mas.

